

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

25

ГОДИНА РАДА
1999-2024.

Београд

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

25

ГОДИНА РАДА
1999-2024.

Београд, 2024.

ОДЕЉЕЊЕ БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
25 ГОДИНА РАДА
1999-2024.

Издавач:	Академија инжењерских наука Србије, Београд
За издавача:	проф. др Милош Недељковић, председник АИНС
Главни и одговорни уредник:	проф. др Мирјана Шијачић-Николић, редовни члан АИНС, секретар ОБН
Уређивачки одбор:	проф. др Ратко Лазаревић, редовни члан АИНС, почасни секретар ОБН др Снежана Младеновић Дринић, редовни члан АИНС проф. др Душан Ковачевић, редовни члан АИНС проф. др Дамјан Пантић, дописни члан АИНС
Техничка припрема:	др Ненад Ранковић
Штампа и повез:	„Планета принт“ д.о.о., Виноградски венац 9, Београд
Тираж:	200

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

62:005.71(497.11)"1999/2024"

ОДЕЉЕЊЕ биотехничких наука Академије инжењерских наука Србије : 25 година рада : 1999-2024 / [главни и одговорни уредник Мирјана Шијачић-Николић].

- Београд : Академија инжењерских наука Србије, 2024 (Београд : Планета принт).
- 68 стр. : илустр. ; 25 cm

Тираж 200.

ISBN 978-86-87035-15-7

а) Академија инжењерских наука Србије (Београд). Одељење биотехничких наука -- 1999-2024

COBISS.SR-ID 146277897

САДРЖАЈ

ПРЕДГОВОР.....	5
АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ	7
ОДЕЉЕЊЕ БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА	11
ЧЛАНСТВО ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА	15
БИОГРАФИЈЕ ЧЛАНОВА	19
Редовни чланови	19
Дописни чланови.....	44
Инострани чланови	55
Почасни чланови	57
ТРИБИНЕ, ОКРУГЛИ СТОЛОВИ И НАУЧНИ СКУПОВИ	49
ПУБЛИКАЦИЈЕ	55
Зборници радова са скупова	55
Монографске публикације	56
МЕЋУОДЕЉЕНСКИ ОДБОР ЗА ХРАНУ	59
ОРГАНИЗАЦИЈЕ ПАРТНЕРИ	61
СПИСАК ЧЛАНОВА (СТАЊЕ МАЈ 2024. ГОД.)	67

ПРЕДГОВОР

Одељење биотехничких наука (ОБН) почиње са радом годину дана након оснивања Академије инжењерских наука Србије (АИНС), 19. априла 1999. године, као њено шесто одељење. Основано је у циљу развоја и унапређења инжењерске делатности, науке, струке и образовања из области биотехничких наука.

Од оснивања до данас у ОБН су изабрана 42 члана, на основу доприноса који су дали развоју инжењерства и науке, од којих 38 из области пољопривреде и четири из области шумарства. Тренутно, Одељење има 27 чланова, од којих су 15 редовни чланови, 10 је дописних и два су инострана члана.

Имајући у виду раст људске популације који условљава све већу потребу за храном која може бити задовољена једино применом савремене пољопривредне производње, као и све веће притиске на шумске екосистеме који су саставни део животне средине која је угрожена, пољопривреда и шумарство се могу сматрати струкама будућност. Нажалост савремено човечанство, опседнуто дигитализацијом, не придаје довољно значаја овим инжењерским струкама, те губи из вида да су храна, шуме, вода и ваздух природне и незаменеиве творевине за живот човека. Стога се пред Одељење биотехничких наука поставља веома одговоран и тежак задатак да развија и шири знања из ових области.

У области пољопривреде, посебна пажња се посвећује производњи хране, прехранбеној технологији, аграрној економији, пољопривредној техници, очувању агро-система, развоју и очувању села. Од свог оснивања, Одељење указује да је производња хране у нашој земљи окосница привредног развоја, те да треба знатно више улагати у пољопривреду, сачувати село и становништво на селу, развијати прехранбену индустрију, оживети задругарство и удружења, афирмисати наше богатство хране и аутохтоне технологије њене производње у домаћинствима, повећати продуктивност и конкурентност производа и повећати извоз, што је од посебног значаја.

У области шумарства акценат је на повећању површина под шумама, њиховом очувању, ублажавању ефеката климатских промена и различитих природних катастрофа, заштити животне средине, као и на полифункционалном и одрживом коришћењу свих потенцијала шумских екосистема.

У 2024. години, када Одељење биотехничких наука, Академије инжењерских наука Србије, обележава 25 година постојања и рада жеља нам је била да припремимо и одштапамо ову публикацију која ће приказати развој и активности Одељења од његовог оснивања 1999. године до данас. Публикацију смо наменили нама, да се

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

подсетимо и не заборавимо људе и време које је претходило нашем. Наменили смо је онима који долазе после нас, да поштују и развијају једну идеју, као и свима вама који се по први пут сусрећете са спознајом да постоји и успешно ради Одељење биотехничких наука.

Публикацију смо припремили на основу доступних писаних података и информација које смо добијали од најстаријих чланова Одељења, на чему им се овом приликом искрено захваљујемо.

Посебну захвалност дугујемо др Ратку Лазаревићу, почасном секретару Одељења, који је хронологију пријема чланова написао својом руком, на основу личног сећања, као савременик протеклих 25 година. Тако смо били у прилици да сакупимо и на једном месту прикажемо биографије свих чланова Одељења.

Текст публикације смо поделили у девет поглавља која чине једну целину. У првом поглављу приказане су основне информације о Академији инжењерских наука Србије (АИНС), друго поглавље говори о Одељењу биотехничких наука (ОБН), треће поглавље приказује хронологију пријема чланова Одељења и даје основне податке о чланству Одељења, у четвртном поглављу приказане су кратке биографије свих до сада изабраних редовних, дописних, иностраних и почасних чланова, у петом поглављу приказане су трибине, округли столови и научни скупови које је Одељење организовало самостално или као суорганизатор, у шестом поглављу приказане су публикације у издању АИНС, чији су аутори чланови Одељења или су настале као резултат одржаних научних скупова у организацији Одељења, у седмом поглављу приказан је рад Међуодељенског одбора за храну који је основан на предлог ОБН, у осмом поглављу представљене су организације партнери АИНС које директно подржавају рад ОБН, док су у деветом поглављу дате табеле са списком актуелних редовних, дописних и иностраних чланова са наведеним ужим научним областима њиховог рада.

Свесни чињенице да је реч о релативно скромном јубилеју, истичемо да је ово само првих 25 година Одељења биотехничких наука АИНС које су основа за даљи рад на развоју и имплементацији знања и практичних искуства из области биотехничких наука у привреду, науку и образовање Републике Србије.

Настављамо даље.

Београд, 2024. год.

проф. др Мирјана Шијачић-Николић,
секретар Одељења биотехничких наука

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

Академија инжењерских наука Србије (АИНС), као највиша научна и инжењерска институција у Србији настала је из Инжењерске академије Југославије (ИАЈ) која је основана 8. октобра 1998. године. За првог председника Академије, која је тада имала 12 чланова, изабран је проф. др Миомир Вукобратовић. Крајем 1998. год. председништво ИАЈ, на основу члана 10. Статута, донело је одлуку о расписивању „Конкурса за избор 25 нових редовних и дописних чланова из свих инжењерских наука, као и оних које су допринеле развоју инжењерства”. Од првих избора 1999. год. до данас одржано је више Изборних скупштина. Сви чланови Академије су изабрани у чланство по високим научним и стручним критеријумима тајним гласањем на изборним седницама Скупштине Академије. Избор нових чланова обавља се, по правилу, сваке треће године. У априлу 2024. год. АИНС има 251-ог члана, од којих 109 редовних, 72 дописна, 62 инострана и осам почасних чланова. Један број чланова АИНС су и чланови САНУ, као и страних академија.

АИНС је основана ради: организовања, развијања и подстицања научно-истраживачког и развојног рада у области инжењерства; утицаја на научна, развојна и иновациона истраживања, као и на остале облике стручног и научног стваралаштва; развоја и интеграције научне и инжењерско-креативне мисли и стваралаштва, као и ширења и усмеравања знања у свим инжењерским дисциплинама.

Циљеви Академије су:

- промовисање и праћење развоја инжењерства у националним оквирима као делатности од посебног значаја за економију и укупни просперитет Србије и њених грађана, и афирмација инжењерства Србије кроз стварање услова да се ставови инжењерске науке и струке о друштвено релевантним питањима чују и уважавају;
- развој јавне свести и разумевања инжењерства, афирмишући улогу инжењерства као покретача иновација, социјалног и економског развоја;
- пружање независне, избалансиране, потпуне и научно засноване саветодавне функције Влади и Народној скупштини Републике Србије, као и другим заинтересованим странама, у раним фазама изградње националних политика и стратегија које су директно или индиректно повезане са инжењерством и технолошким развојем;
- подстицање изврсности у инжењерству, равномерног развоја свих инжењерских области и системског деловања на унапређењу истраживачких, иновативних и предузетничких капацитета и перформанси инжењерства Србије;

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

Свечана академија поводом обележавања 25 година
постојања и рада Академије инжењерских наука
Србије (АИНС), одржана 12. октобра 2023. године

- унапређивање образовања инжењера кроз саветодавно учешће у раним фазама изградње националних политика и стратегија за ову област и перманентну мотивацију младих генерација, посебно талената, да своју професионалну каријеру усмере ка инжењерству;
- активно деловање на изградњи и унапређењу друштвеног амбијента за остваривање продуктивне сарадње универзитета, научно-истраживачко-развојних институција и индустрије, са циљем јачања технолошке спремности и конкурентних перформанси националне економије, и ефикасно суочавање Србије са великим друштвеним изазовима (старење популације, екологија и климатске промене, глобализација, урбанизација, и слични мега-процеси који у значајној мери зависе од технологије и инжењерства);
- активно међународно деловање са циљем интеграције инжењерства Србије у водеће европске и светске асоцијације академија инжењерских наука, успостављање билатералне сарадње са националним академијама инжењерских наука, промоција инжењерства Србије у међународним оквирима и пренос у националне оквири најновијих технолошких знања и најбоље инжењерске праксе;
- подстицање духа заједништва и сарадње између различитих области инжењерства, подједнако за домен инжењерских наука и инжењерске струке;
- сарадња са другим научним областима које су повезане или значајне за инжењерство, и у којима инжењерство може да активно допринесе успешном друштвеном, економском и културном развоју Србије, као и области у којима инжењерска знања и методе деловања могу да буду део решења егзистенцијалних и развојних проблема са којима се Србија суочава;

- развијање информационог система о инжењерству, унапређењем документационе основе, статистике и показатеља о инжењерству.

Ради остварења постављених циљева, АИНС спроводи следеће активности:

- издавање часописа, монографија, стручних књига, зборника радова и других публикација;
- организовање научно-стручних скупова, научних трибина, округлих столова, јавних расправа и других скупова;
- израду експертских оцена и савета, експертиза, ревизија и пројеката;
- сарадњу са организацијама партнерима - правним лицима (универзитети, факултети, институти, јавна предузећа, државне институције, коморе, привредна друштва), код којих постоји интерес за обострану сарадњу;
- друге активности ради што успешнијег остваривања постављених циљева.

Активности се обављају преко органа и радних тела. Органи Академије су: Скупштина, Председништво, Извршни одбор и Председник Академије. Основни носиоци научног рада су одељења, којих има шест:

- Одељење биотехничких наука;
- Одељење грађевинских наука;
- Одељење електротехничких наука;
- Одељење машинских наука;
- Одељење рударских и геолошких наука;
- Одељење технолошких, металуршких и наука о материјалима.

У склопу одељења се организују одељенски одбори за важније области деловања одељења. За питање мултидисциплинарног карактера оснивају се међуодељенски одбори. До сада су основани следећи међуодељенски одбори:

- Међуодељенски Одбор за националне технолошке платформе Србије (МОНТПС)
- Међуодељенски Одбор за енергетику (МОЕ);
- Међуодељенски одбор за међународну сарадњу (МОМС);
- Међуодељенски одбор за образовање (МОО);
- Међуодељенски одбор за храну (МОХ);
- Међуодељенски одбор: Градови Србије у будућности (МОГСБ);
- Међуодељенски одбор за рачунарство и систематске науке (МОРСН);
- Међуодељенски одбор за заштиту животне средине (МОЖС);
- Међуодељенски одбор за интелектуалну својину (МОИС);
- Међуодељенски одбор за вредновање инжењерских резултата (МОВИР).

АИНС је чланица Европског савета академија за инжењерство, примењене науке и технологију Euro-CASE (European Council of Academies of Applied Sciences, Technologies & Engineering). Кроз Euro-CASE Академија учествује у пружању непристрасних и независних савета и експертиза европским институцијама, компанијама и организацијама са циљем да охрабри и одржи изврсност на пољу инжењерства и да промовише науку и праксу у корист грађана Европе. Тако стечена знања и искуства, Академија

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ставља на располагање и националним институцијама, компанијама и организацијама са циљем користи за Владу и грађане Србије.

АИНС је чланица и Међународног савета академија инжењерских и технолошких наука - CAETS (International Council of Academies of Engineering & Technological Sciences). Кроз активности у појединим тематским одборима, Академија остварује увид у инжењерска догађања на светском нивоу академија, и стиче знања и искуства која могу да се пренесу и остваре на нашем националном нивоу. Активно учешће у раду обе међународне академије врши се у складу са финансијским могућностима Академије.

Рад АИНС подржан је од стране великог броја организација партнера из различитих области. Споразум о сарадњи Академија је потписала са Министарством грађевинарства (2018.) и Министарством рударства и енергетике (2021. год.) у циљу израде стратешких и нормативних докумената, дефинисања и реализације планова и пројеката који су кључни за развој Србије. Академија је имала сарадњу и са другим министарствима коју је у наредном периоду потребно интензивирати и озваничити. Такође, АИНС остварује сарадњу и са Српском академијом наука и уметности (САНУ) по различитим питањима. У овом тренутку девет чланова из АИНС су истовремено и чланови САНУ. У региону је успостављена сарадња са академијама из Хрватске, Црне Горе, Словеније и Румуније. Значај Академије препознат је у Закону о науци и истраживањима („Службени гласник РС”, бр. 49/2019) који предвиђа да једног од 13 чланова Националног савета за научни и технолошки развој предлаже АИНС из својих редова.

АИНС - Годишња радна скупштина,
одржана 17.04.2024. године на
Грађевинском факултету у Београду

ОДЕЉЕЊЕ БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА

Одељење биотехничких наука (ОБН) је основано 19. априла 1999. године. Оснивачи одељења били су др Владимир Трифуновић, проф. др Лазар Аврамов и др Ратко Лазаревић који су изабрани за редовне чланове на првим редовним изборима одржаним после оснивања Инжењерске академије Југославије, 1998. године.

Први председник Одељења био је др Владимир Трифуновић, а његов заменик др Ратко Лазаревић. У јануару 2000. године за секретара Одељења изабран је др Ратко Лазаревић, а за заменика секретара проф. др Михаило Милошевић. На место заменика секретара, 2012. године, изабрана је др Косана Константинов, која је ту дужност обављала до 2019. године, када је за заменика секретара ОБН изабрана проф. др Мирјана Шијачић-Николић.

На седници Одељења која је одржана у децембру 2022. године за секретара Одељења изабрана је проф. др Мирјана Шијачић-Николић, а за заменика секретара др Снежана Младеновић Дринић. На истој седници, једногласно, је донета одлука да се др Ратко Лазаревић изабере за почасног секретара Одељења. Из састава Одељења за потпредседнике АИНС су бирани проф. др Васкрсија Јањић и др Милена Симић.

Одељење је основано са циљем развоја и унапређења науке, образовања и струке из области пољопривреде и шумарства. У области пољопривреде, посебна пажња се посвећује производњи хране, прехранбеној технологији, аграрној економији, пољопривредној техници, очувању агросистема, развоју и очувању села. Од свог оснивања, Одељење указује да је производња хране у нашој земљи окосница привредног развоја, те да треба знатно више улагати у пољопривреду, сачувати село и становништво на селу, развијати прехранбену индустрију, оживети задрugarство и удружења, афирмисати наше богатство хране и аутохтоне технологије њене производње у домаћинствима, повећати продуктивност и конкурентност производа и повећати извоз, што је од посебног значаја. У области шумарства акценат је на повећању површина под шумама, њиховом очувању, ублажавању ефеката климатских промена и различитих природних катастрофа, заштити животне средине, као и на полифункционалном и одрживом коришћењу свих потенцијала шумских екосистема. Како је тренд несташице хране, све израженији, а животна средина све више изложена различитим облицима девастације, пољопривреда и шумарство се могу сврстати у најзначајније активности савремене цивилизације. У том смислу, прогресивно расте значај и одговорност Одељења биотехничких наука.

Рад Одељења се одвија кроз одржавање редовних седница, организацију стручних и научних скупова, организацију округлих столова и предавања, припрему и издавање различитих публикација, заузимање ставова и оглашавање по актуелним

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

145. седница ОБН, Шумарски факултет
у Београду, децембар 2023. године

питањима из делокруга рада чланова Одељења. Такође, рад Одељења се огледа и у учешћу његових чланова у међуодељенским одборима АИНС и одборима Српске академије наука и уметности (САНУ). Председник „Одбора за село“ при САНУ, је проф. др Драган Шкорић, редовни члан ОБН АИНС. У раду овог одбора активно учествује и шест чланова ОБН, док је у раду одбора „Човек и животна средина“ САНУ, активан један члан ОБН. Активности Одељења усмерене су и ка повезивању кадрова, научних, образовних, стручних и других организација и институција из области пољопривреде, шумарства и заштите животне средине у циљу јачања струке и науке.

До априла 2024. године одржано је 147 седница Одељења, просечно шест годишње, организоване су три трибине, четири округла стола и 10 научних скупова. Одштампан је и већи број зборника радова и монографских публикација, организован је и одржана значајан број „приступних предавања“ и „приступних беседа“ новоизабраних чланова. Такође, Одељење, односно АИНС, је била, суорганизатор научних скупова, као што су: International Agriculture Symposium „AGROSYM“, „Правци развоја трактора и примена обновљивих извора енергије“ и други. Одељење је 2023. године прихватило да буде суорганизатор међународног научног скупа „Одржива пољопривреда и рурални развој“, који организује Институт за економику пољопривреде из Београда.

На 143. седници Одељења, која је одржана у марту 2023. године, усвојен је „План рада Одељења биотехничких наука за период 2023-2026. година“, којим су јасно дефинисане активности, начин рада и правци развоја Одељења у наредном периоду. У складу са усвојеним Планом, доносе се Програми рада на годишњем нивоу.

Приступно предавање проф. др Дамјана Пантића
одржано после 145. седнице ОБН на Шумарском
факултету у Београду, децембар 2023. године

148. седница ОБН, Институт за кукуруз
„Земун Поље”, мај 2024. године

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

Рад Одељења институционално је подржан од стране релевантних научних, образовних и других институција као што су Институт за кукуруз „Земун Поље“, Шумарски факултет Универзитета у Београду, Пољопривредни факултет Универзитета у Новом Саду, ЈП „Војводинашуме“, Институт за економику пољопривреде и Институт за мултидисциплинарне студије Универзитета у Београду, који су организације партнери АИНС.

Организација партнер - Институт
за кукуруз „Земун Поље“

Организација партнер - Пољопривредни
факултет Универзитета у Новом Саду

ЧЛАНСТВО ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА

Од оснивања Одељења биотехничких наука (ОБН) до данас укупно су изабрана 42 редовна, дописна и иностранна члана, од којих 38 из области пољопривреде и четири из области шумарства. На првим изборима који су одржани 1999. год. за редовне чланове ОБН изабрани су др Владимир Трифуновић, први председник Одељења, проф. др Лазар Аврамов и др Ратко Лазаревић. Хронологија пријема дописних, редовних и иностраних чланова приказана је у наредној табели.

Хронологија пријема чланова у ОБН од оснивања до последњих избора 2022. год.

№	Име и презиме	Година избора				Напомена
		Дописни	Редовни	Инострани	Почасни	
1.	Владимир Трифуновић		1999.			преминуо 2009.
2.	Лазар Аврамов		1999.			преминуо 2003.
3.	Ратко Лазаревић		1999.			
4.	Александар Ђокић		2000.			преминуо 2003.
5.	Прибислав Маринковић		2000.			преминуо 2007.
6.	Петар Мишић		2000.			преминуо 2005.
7.	Тодор Мишић		2000.			преминуо 2007.
8.	Милутин Ћировић		2000.			преминуо 2017.
9.	Михаило Милошевић		2000.			преминуо 2023.
10.	Драган Шкорић		2000.			
11.	Милојко Ранковић	2000.				преминуо 2002.
12.	Бранка Лазић		2002.			
13.	Миле Ивановић	2002.				преминуо 2020.
14.	Добривоје Огашановић	2002.				преминуо 2014.
15.	Малиша Спасић		2002.			преминуо 2004.
16.	Станиша Пауновић				2002.	преминуо 2003.
17.	Ратко Николић	2003.	2009.			
18.	Србислав Денчић	2003.	2018.			
19.	Косана Костантинов	2003.	2009.			
20.	Милорад Стошић	2006.	2015.			
21.	Васкрисја Јањић	2006.	2012.			преминуо 2020.
22.	Милан Ристић			2007.		
23.	Ненад Ђорђевић	2009.				

**25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ**

Хронологија пријема чланова у ОБН од оснивања до последњих избора 2022. год.

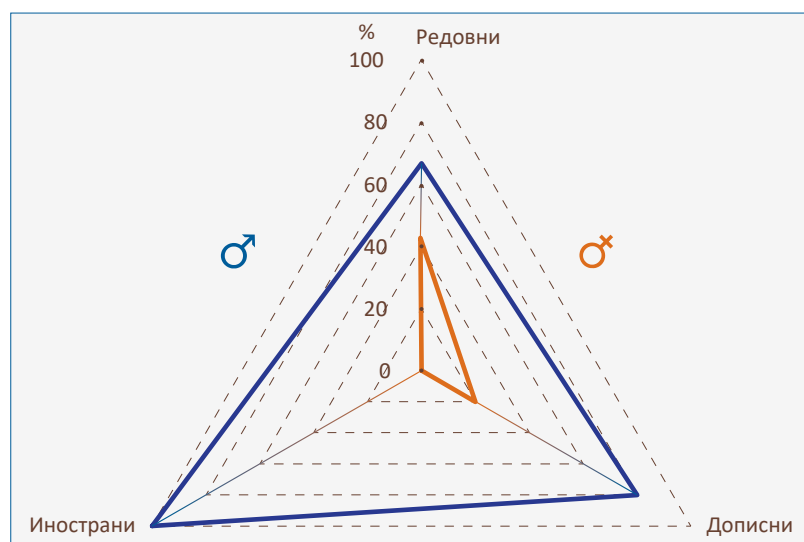
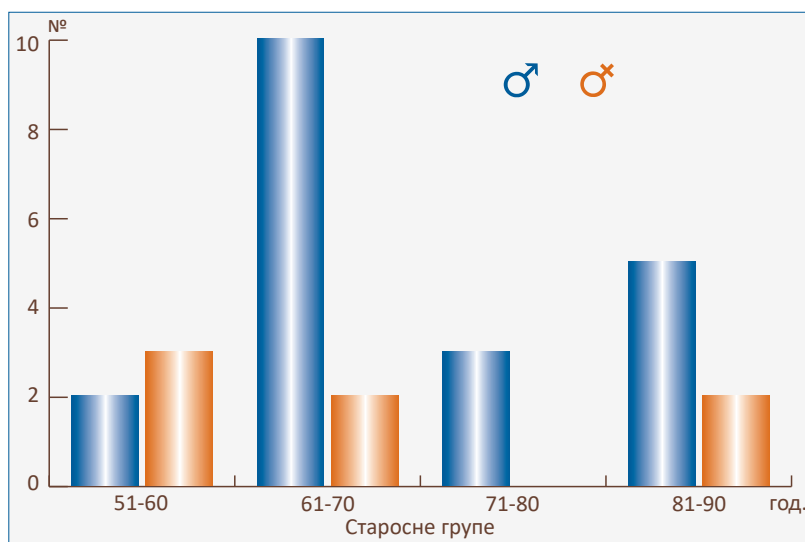
№	Име и презиме	Година избора				Напомена
		Дописни	Редовни	Инострани	Почасни	
24.	Стеван Маширевић	2009.	2015.			преминуо 2022.
25.	Зоран Кесеровић	2009.	2015.			
26.	Душан Ковачевић	2009.	2018.			
27.	Витомир Видовић	2012.	2018.			
28.	Мирјана Шијачић-Николић	2012.	2018.			
29.	Снежана Младеновић Дринић	2012.	2018.			
30.	Михаило Николић	2012.				
31.	Золтан Заварго	2015.	2022.			
32.	Милена Симић	2015.	2022.			
33.	Виктор Недовић	2015.	2022.			
34.	Ново Пржуљ	2018.				
35.	Зорица Васиљевић	2018.				
36.	Ратко Ристић	2018.				
37.	Жарко Илин	2022.				
38.	Дамјан Пантић	2022.				
39.	Милан Божовић	2022.				
40.	Лазар Савин	2022.				
41.	Весна Драгићевић	2022.				
42.	Петер Распор			2022.		

У последњих пет година ОБН је изгубило четири истакнута члана: проф. др Васкрсију Јањића, редовног члана и потпредседника АИНС, редовне чланове проф. др Стевана Маширевића и проф. др Михаила Милошевића, као и дописног члана др Милета Ивановића.

Тренутно, Одељење броји 27 чланова, од којих су 15 редовни чланови, 10 је дописних чланова и два су инострана члана. Из области пољопривреде је 24 члана, док су из области шумарства три члана. Од укупног броја чланова Одељења, седам (26%) су жене, док је 20 (74%) чланова мушког пола. Просечна старост свих чланова ОБН је 70 година, просечна старост редовних чланова износи 73 године, док је просечна старост дописних чланова 64 године. Интересантно је истаћи да су четири члана млађа од 60 година од којих су три жене, а седам чланова су старији од 80 година. У радном односу су четири редовна члана и седам дописних чланова, што чини 40,7% чланства Одељења.

Чланови ОБН су запослени или су били запослени на Универзитету у Београду (Пољопривредном и Шумарском факултету), Универзитету у Новом Саду (Пољопривредном и Технолошком факултету), Универзитету у Приштини (Природно математичком факултету), Агрономском факултету у Чачку, Институту за ратарство и повртарство

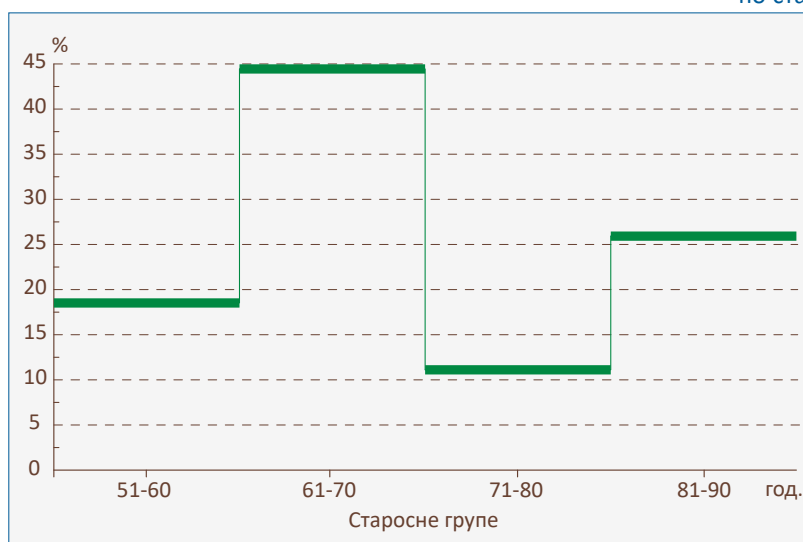
Структура чланова
по полу и старости

Учешће чланова
по статусу и полу

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

Учешће укупног број чланова
по старосним групама

у Новом Саду, Универзитету у Бања Луци (Пољопривредном факултету), Институту за кукуруз „Земун Поље” у Земуну, Институту за сточарство у Земуну, Институту за воћарство у Чачку, Институту за заштиту биља и пестициде у Земуну, Институту за крмно биље у Крушевцу и Институту за пољопривреду и прехранбене технологије у Зајечару.

Један број чланова ОБН истовремено су и чланови других академија. Проф. др Драган Шкорић је члан Српске академије наука и уметности, проф. др Србислав Денчић је члан Војвођанске академије наука и уметности, проф. др Ново Пржуљ је члан Академије наука и умјетности Републике Српске, проф. др Бранка Лазић је почасни члан Академије природних наука Русије, а др Ратко Лазеревић је члан Словачке академије пољопривредних наука. Проф. др Бранка Лазић и проф. др Драган Шкорић су професори емеритуси на Пољопривредном факултету Универзитета у Новом Саду.

БИОГРАФИЈЕ ЧЛАНОВА

Редовни чланови

Др АЛЕКСАНДАР ЂОКИЋ, редовни члан АИНС, редовни професор Пољопривредног факултета, Универзитета у Београду. Рођен је 1924. год. у Долцу код Берана. Дипломирао је на Пољопривредном одсеку Пољопривредно-шумарског факултета у Земуну 1949. године, а докторирао 1957. год. на Пољопривредном факултету у Београду. Од 1949-1950. год. радио је у Земаљском институту за пољопривредна истраживања у Крагујевцу. Године 1950. изабран је за асистента за предмет Генетика на Пољопривредном факултету у Београду, чиме почиње његова универзитетска каријера.

Био је на научној специјализацији у Националном институту за пољопривредна истраживања (INRA) у Версају 1952. године, а као стипендиста УНЕСКО-а на Сорбони и у INRA у Паризу 1962. године. Публиковао је преко 150 научних радова у домаћим и иностраним часописима, око 50 стручних радова, 12 посебних публикација, два универзитетска уџбеника, једна ауторизована скрипта за студенте, велик број научних чланака и око 35 саопштења на научним скуповима у земљи и иностранству. Поред наставе за редовне студенте из предмета Генетика, држао је наставу и на последипломским студијама. Био је ментор, коментор и члан за израду и одбрану већег броја магистарских теза и докторских дисертација.

Творац је прве југословенске сорте пшенице „Хибрид 013“, која је призната од југословенске Комисије за признање сорти 1964. године. Аутор је шест сорти озиме пшенице и коаутор још 18 сорти озиме и јаре пшенице, три сорте озимог јечма и једне сорте кромпира, чиме је дао велик допринос повећању укупне производње пшенице, јечма и кромпира у нашој земљи.

Био је шеф Катедре за Генетику, оплемењивање биља и семенарство, продекан, декан, потпредседник Савета, председник разних одбора и комисија на Пољопривредном факултету, проректор Универзитета у Београду у два мандата. Као проректор Универзитета у Београду допринео је успостављању успешне сарадње са париским Универзитетом (Париз I и Париз XII), са бројним другим Универзитетима широм света и француском Академијом наука. Изабран је за члана Њујоршке академије наука 1983., а 1991. године за дописног члана француске Пољопривредне академије у Паризу. За свој научни, стручни и друштвени рад добитник је бројних признања, плакета и повеља.

Преминуо је 2003. године.

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

Др БРАНКА ЛАЗИЋ, редовни члан АИНС, професор емеритус, редован професор Универзитета у Новом Саду, Пољопривредног факултета и почасни члан Руске академије природних наука. Рођена је 08.09.1937. године у Суботици. Дипломирала је на Пољопривредном факултету у Новом Саду 1960. године, где је одбранила магистарски рад 1967. и докторску тезу 1970. године и провела цео радни век.

Ужа научна област рада је повртарство, биолошке особине поврћа и агротехничке мере, конвенционална и органска производња.

Објавила је 355 радова, 38 студија и 40 књига. Руководила је са 10 докторских и два међународна научна пројекта и пројектом „Формирање банке гена Југославије“. Председник је организационих и програмских одбора 10 југословенских и међународних симпозијума, као и суорганизатор првог балканског симпозијума „Поврће и кромпир“ ISHS-a.

На Пољопривредном факултету у Новом Саду предавала је предмет Повртарство и Цвећарство, а по позиву и предмет Повртарство на факултетима у Сарајеву и Земуну. На последипломским студијама руководила је групом „Производња поврћа“. Била је ментор седам докторских дисертација и 14 магистарских радова. Коаутор је прве југословенске сорте црног лука „Купусински јабучар“, признате и у Русији. Једна је од оснивача органске пољопривреде у Србији и више еколошких удружења и програмских школа о органским системима производње, економском оснаживању жена и руралном развоју. Један је од оснивача Пољопривредног музеја у Кулпину.

Била је шеф Катедре за ратарство и повртарство и декан Пољопривредног факултета у два мандата. Члан Научног друштва Србије и члан Савета енциклопедије Југославије (1974-1990. год.), главни и одговорни уредник часописа „Савремена пољопривреда“, потпредседник Скупштине општине Новог Сада и Скупштине САПВ и председник Савезне конференције за активност жена Југославије. Добитник је Ордена заслуга за народ са сребрним зрацима, Повеље за животно дело Удружења универзитетских наставника Новог Сада, Награде Анђелка Милић и др.

Др ВАСКРСИЈА ЈАЊИЋ, редован члан АИНС, редовни професор Пољопривредног факултета у Бања Луци и Пољопривредног факултета у Београду. Редовни члан Академије наука и умјетности Републике Српске. Рођен је 30. априла 1944. год. у селу Малобита, општина Приједор, Република Српска. На Пољопривредном факултету у Београду дипломирао је 1968, магистрирао 1970, а докторирао 1975. године. Након завршетка основних студија непрекидно је радио у данашњем Институту за пестициде и заштиту животне средине. У звање научни сарадник изабран је 1976. године, виши научни сарадник 1981. године, научни саветник 1987. године, а у звање редовног професора 1992. године.

Научна област деловања др Јањића била је фитофармација и хербологија. Објавио је 542 библиографске јединице: 41 монографију и књигу, 19 поглавља у више

монографија и књига, 252 научних радова у целости (156 у врхунским националним часописима, 29 у међународним часописима и зборницима и 70 у националним зборницима) и 230 радова у изводима (34 у међународним зборницима, 191 у националним зборницима) и пет компјутерских програма. Учествовао је на 156 научних скупова (122 домаћа и 34 међународна) са 91 радом по позиву. Радио је на организацији и реализацији 102 научна скупа. Био је главни и одговорни уредник или члан редакције бројних домаћих и међународних часописа. Учествовао је у разним облицима наставе на Пољопривредном факултету у Београду, а утемељивач је наставе на предмету Фитофармација на Пољопривредном факултету у Бања Луци. Био је ментор и члан комисија за оцену и одбрану 80 дипломских и 40 специјалистичких радова, 31 магистарске тезе и 20 докторских дисертација. Учествовао је у 39 научних пројеката, а руководио у 15 националних и два међународна пројекта.

Био је директор данашњег Института за пестициде и заштиту животне средине, директор Института за истраживања у пољопривреди „Србија”, члан Одбора за биологију, Одбора за заштиту животне средине и Одбора за биотехнику Министарства науке Републике Србије и члан и председник Комисије за пестициде Министарства пољопривреде Републике Србије, члан савета за науку и технологију и Комисије за отрове Републике Српске. За свој рад добио је 38 награда од више различитих институција и организација.

Преминуо је 2020. године у Београду.

Др ВИКТОР НЕДОВИЋ, редовни члан АИНС, редовни професор Пољопривредног факултета Универзитета у Београду. Рођен је 1964. године у Крушевцу. Дипломирао је на Пољопривредном факултету 1989. године, магистрирао на Технолошко-металуршком факултету 1996. и докторирао 2002. године на Пољопривредном факултету Универзитета у Београду. Запослен је на Пољопривредном факултету од 1990. године, где је стекао сва наставна звања, укључујући и звање редовног професора (2012. год.). Ангажован је у настави на свим нивоима студија.

Научни рад др Недовића сврстава се у област биотехнологије/технологије хране и ферментационих процеса. Објавио је преко 400 научних и стручних радова, од чега је више од 100 радова публиковано у часописима са SCI листе, преко 30 у виду поглавља у књигама реномираних светских издавача. Уз то, уредник је пет књига за Kluwer, Springer и CRC Press. Коаутор је уџбеника „Биопроектно инжењерство“ (издавач - Академска мисао, 2013.). Био је члан у научним одборима више од 50 међународних научних конференција. У својству координатора или сарадника учествовао је/учествује у реализацији преко 50 научно-истраживачких пројекта, од чега је више од 30 међународних (H2020, FP7, FP6, Еурека, COST, SCOPES, билатерални пројекти и др.).

Др Недовић је био државни секретар у Министарству просвете, науке и технолошког развоја (2018-2019) и помоћник министра у Министарству надлежном за науку

(2007-2011, 2014-2018, 2019-2020). Од 2020. године директор је пројекта Акцелерација иновација и подстицање раста предузетништва у Србији (SAIGE).

Оснивач је и председник Удружења прехранбених технолога Србије од 2009. године и члан великог броја националних и међународних научних и стручних асоцијација. Био је организатор и председник централноевропског конгреса о храни (CEFood 2012). Покретач је и организатор националног такмичења и члан европског жирија за одабир најбоље студентске екоиновације у прехранбеној области (EcoTrophelia Europe). Координатор је приоритетне области 7 (Друштво знања) европске стратегије за дунавски регион. Координатор је израде и спровођења Стратегије паметне специјализације Републике Србије (2020-2027). председавао је преговарачком радном групом за поглавље 25 (Наука и истраживања).

Др ВИТОМИР ВИДОВИЋ, редовни члан АИНС, редовни професор, Пољопривредног факултета Универзитета у Новом Саду (у пензији). Рођен је 10.12.1947. године у Соколини, БиХ. На Пољопривредном факултету Универзитета у Новом Саду, смеру за сточарство, дипломирао је 1970, а магистрирао 1972. године. Докторске студије је окончао 1976. год. на Биотехничком факултету Универзитета у Љубљани. Постдокторске студије обавио је на Cornell University, USA, а затим у Institute of Animal Genetics, Edinburgh, UK.

Научна делатност везана је за генетику и оплемењивање животиња. Објавио је преко 300 научних радова, 13 монографија, два уџбеника, и поглавља у више монографија. Развио је са сарадницима лабораторију за цитогенетику и новије методе мерења особина у живих и закланих животиња. Руководио је бројним домаћим и међународним научним пројектима. Предавао је Оплемењивање животиња, Генетика животиња и Свињарство студентима редовних студија сточарства; Генетика животиња и Сточарство студентима ветеринарства. На постдипломским студијама предавао је више курсева: Теорија оплемењивања животиња, Линеарни модели у оплемењивању, Молекулска генетика, Оплемењивање и Биотехнологија, те Биометрика у сточарству. Био је ментор осам докторских дисертација, 12 магистарских, седам мастер и више десетина дипломских радова. Предавао различите аспекте принципа и метода оплемењивања животиња докторандима у Кини, Данској, Словачкој, Мађарској, Русији, САД, Пољској и Бугарској.

Од 1970-1984. год. учествовао је у националном пројекту оплемењивања млечних говеда. Последњих 15 година ради не селекцији товних раса говеда. Сарађује са више индустријских система и свињарских фарми на просторима бивше Југославије. Пројектовао је десетине фарми свиња и товних говеда, у Хрватској, БиХ, Македонији, Србији, Русији и Словенији. Развио је компјутерске програме у свињарству ПИГС - Управљање производњом у фарми. Био је продекан за наставу на матичном факултету од 2000-2002. године. Добитник је бројних награда, као што су: Истраживач Војводине 2003. године, награда Пољопривредног факултета, Нови Сад - „Монографија године,

2011", Плакета 10. Скупа свињогојаца СФРЈ, 1990. године и захвалнице научних, студентских и стручних асоцијација и удружења.

Др ВЛАДИМИР ТРИФУНОВИЋ, редовни члан АИНС, први секретар Одељења биотехничких наука, научни саветник Института за кукуруз у Земуну. Рођен је 2. новембра 1921. године у селу Лозница, код Ваљева. На Пољопривредно-шумарском факултету у Земуну дипломирао је 1949. године. Током 1953. године провео је седам месеци на специјализацији у САД, 1958. је магистрирао на College of Agriculture, University of Illinois, а докторирао 1965. године на Пољопривредном факултету у Београду. За иностраног члана Сверуске академије пољопривредних наука изабран је 1978. године, а 1980. године за иностраног члана Пољопривредне академије наука Источне Немачке.

Цео радни век провео је у Институту за кукуруз, где је прошао кроз сва звања, почев од приправника млађег агронома, асистента до научног саветника. Поред научноистраживачких и стручних активности на проблемима селекције и семенарства хибридног кукуруза, 30 година је био на руководећим функцијама као координатор пројеката, заменик директора и директор Института. Најзначајнији резултат је селекција 18 оригиналних самооплодних (инбред) линија сората кукуруза које су коришћене за стварање 80 хибрида кукуруза званично признатих и регистрованих на листи сората Југославије. Од тога, 17 хибрида је признато и налази се на листама гајених хибрида у већини европских земаља бившег СССР-а, Кини, С. Кореји и неким Афричким земљама. Био је члан Савета Београдског универзитета, Савета Пољопривредног факултета, Савета Савезног министарства за пољопривреду, Комисија у одбору при Савезном и Републичком Савету за координацију научних делатности, Комисије за научнотехничку сарадњу са Бугарском, Чехословачком, Мађарском, СССР, Кином, С. Корејом, Комисије за генетичке ресурсе за кукуруз и сирак при ФАО, члан CIMYT, члан (једно време и председник) EUCARPIA - јужне секције за кукуруз, консултант ФАО, као и члан и председник организационог одбора низа домаћих и међународних симпозијума. Члан редакције часописа *Maydis*, *Савремена пољопривреда*, *Архив*, *Генетика* и члан издавачког света листова *Задруга*, *Пољопривредник* и *Село*. Добитник је бројних награда и признања у земљи и иностранству.

Преминуо је 2009. године у Београду.

Др ДРАГАН ШКОРИЋ, редован члан АИНС, професор емеритус, редовни професор Пољопривредног факултета Универзитета у Новом Саду. Редовни је члан САНУ, инострани члан АНУ Републике Српске и Аграрне академије Украјине. Драган Шкорић је рођен 16.09.1937. године у Ведашићу (Кореница), Хрватска. На Пољопривредном факултету у Новом Саду дипломирао је 1963. године, магистрирао 1968. и докторирао 1975. године. Специјализацију у трајању од шест месеци

обавио је у Гисену, Немачка, а краћа усавршавања у САД, СССР, Француској, Шпанији и Румунији.

Објавио је преко 450 научних радова, четири књиге и шест поглавља у монографијама. Са рефератима је учествовао на више од 50 међународних скупова. Предавања по позиву је одржао у преко 20 земаља. Као члан комисија учествовао је у одбрани више дипломских радова, магистарских теза и докторских дисертација, а био је ментор за три докторске дисертације и седам магистарских теза. Као руководиоца пројекта, носилац подпројекта или учесник био је ангажован на 12 пројеката Министарства за науку Републике Србије, на пет пројеката у САД и на једном пројекту у Француској. Као ФАО експерт радио је и на пројектима у Ирану, Индији и Судану. Главни је аутор или ко-аутор преко 50 хибрида сунцокрета признатих у нашој земљи, 129 хибрида признатих у другим земљама и 78 заједничких хибрида признатих у свету. Развио је програме за стварање заједничких хибрида са 37 институција из 14 земаља. У 2006. години његовим и заједничким сортама хибрида било је засејано више од 2 мил. *ha*, односно преко 10% од укупне светске производње сунцокрета.

Од 1964. до пензионисања 2006. године, био је запослен у Институту за ратарство и повртарство у Новом Саду, где је обављао различите функције. Три пута је биран за члана Националног савета за науку и технолошки развој Србије, обављао је дужност директора Националног програма за биотехнологију и агроиндустрију, дугогодишњи је представник наше земље у EUCARPIA, био је главни координатор ФАО-European Cooperative Network on Sunflower. Главни је и одговорни уредник међународног часописа о сунцокрету „*Helia*”, члан уредништва часописа „Архив за пољопривредне науке” и „Генетика”, члан уредништва часописа из Украјине, Румуније и Македоније. Добитник је бројних домаћих и међународних награда и признања.

Др ДУШАН КОВАЧЕВИЋ, редовни члан АИНС, редовни професор Пољопривредног факултета Универзитета у Београду (у пензији). Рођен је 1954. године у Инђији. Дипломирао је на Пољопривредном факултету Универзитета у Београду 1978. године, магистрирао 1983. и докторирао 1989. године на истом факултету. За асистента на предмету Опште ратарство Пољопривредног факултета у Београду изабран је 1978., за доцента 1990. године, ванредног професора 1996. и за редовног професора 2001. године.

Сам или у сарадњи са другим ауторима до сада је објавио преко 400 научних радова. Самостално је објавио два универзитетска уџбеника „Опште ратарство” у два издања и „Основи агроекологије и агротехнике” у сарадњи, две монографије националног значаја самостално и две у сарадњи са другим ауторима и два универзитетска практикума за вежбе. Уредник је четири монографије са интернационалних скупова. Научни радови обухватају неколико тематских група, од разраде нових концепата развоја пољопривреде, преко истраживања везаних за развој агротехничких мера у конвенционалној - индустријској производњи, до могућности њихове адаптације. На Пољопривредном факултету у Београду предавао је на свим нивоима студија. Био је

ментор осам докторских дисертација, једне магистарске и две специјалистичке тезе. Био је организатор и председник научних одбора већег броја домаћих и међународних симпозијума. Учествовао је у великом броју научно-истраживачких домаћих и међународних пројеката из области развоја и унапређења производње најважнијих ратарских усева. Од 2015. год. до данас активан је члан Одбора за село САНУ и Министарства за бригу о селу Владе Републике Србије. Члан је више удружења, пре свега члан је Српског друштва за проучавање обраде земљишта (СДПОЗ), један од оснивача и први председник овог огранка светски познатог удружења ИСТРО за обраду земљишта, члан Српског друштва за проучавање земљишта и Херболошког друштва Србије.

Др ЗОЛТАН ЗАВАРГО, редовни члан АИНС, редовни професор Технолошког факултета Универзитета у Новом Саду (у пензији). Рођен је 1951. год. у Новом Саду. На Технолошком факултету у Новом Саду, Одсек хемијско инжењерство, дипломирао је 1975. године, магистрирао 1983. године, а докторирао 1988. године. Научна делатност везана је за област енергетске ефикасности, моделовања и оптимизације технолошких процеса и примена обновљивих извора енергије. Објавио је преко 100 библиографских јединица, од тога преко 30 радова у међународним часописима, као и четири поглавља у монографији међународног значаја. Био је руководиоца једног и учесник у 11 међународних пројекта, као и екстерни експерт једног међународног пројекта. Руководилац у шест и учесник у 18 националних пројеката. Објавио је један универзитетски уџбеник. Уредник је једног приручника за индустрију и коаутор пет приручника за потребе индустрије. Ментор је био у изради пет докторских дисертација и два магистарска рада, као и више дипломских радова.

Стручни рад огледа се у развојним пројектима и писању приручника за индустрију, енергетске анализе и курсеви за индустрију и студије. У оквиру сарадње са шећераном и са Alltech-Србија из Сенте одржани су курсеви на тему одрживих технологија. Био је шеф Катедре, продекан за наставу, декан (2004-2012. год.) и в.д. декана на Технолошком факултету у Новом Саду (2012-2015. год). У периоду од 2006-2010. год. био је члан комисије за стицање научних звања и подпредседник Савета за биогорива Покрајинског секретаријата за енергетику и минералне сировине. Био је председник управног одбора Удружења „Мрежа нулте емисије” и Удружења „Кластер за енергетску ефикасност”. Председник је Групације за енергетику и енергетску ефикасност Привредне коморе Војводине, члан је Српског хемијског друштва и Друштва термичара Србије.

Др ЗОРАН КЕСЕРОВИЋ, редовни члан АИНС, редовни професор Пољопривредног факултета Универзитета у Новом Саду (у пензији). Рођен је 25.07.1959. год. у Завлаци, општина Крупањ. Пољопривредни факултет у Новом Саду, смер за Воћарство и виноградарство, завршио је 1983. године. На истом факултету магистрирао је 1986. и докторирао 1993. године. Своје најзначајније научне доприносе дао је у области органогенезе воћака и селекције кајсије. До сада је објавио 34 рада у

међународним и 78 радова у домаћим научним часописима, 46 саопштења на међународним и 96 саопштења на домаћим научним скуповима, као и две књиге, 12 монографија и шест приручника. Ангажован је на сва три нивоа студија. Био је ментор на пет и члан комисије за одбрану осам докторских дисертација, ментор на 12 магистарских теза и ментор на преко 80 дипломских радова. Учествовао је на осам међународних пројеката (на четири је био руководилац), на 12 домаћих пројеката (на девет је био руководилац), као и на преко 20 инвестиционих пројеката за подизање савремених засада воћа и шест студија. Захваљујући реализованим пројектима и студијским путовањима (Србија, Хрватска, Русија, Мароко, итд.), подигао је најсавременије засаде воћа и увео новине у подизању засада и технологији производње (густина садње, избор сорти и подлога, резидба, ђубрење и наводњавање).

Први аутор је на три, а коаутор на четири сорте кајсије, проналазач је патента признатог од Завода за интелектуалну својину Републике Србије од 26.03.2015. године, а пријавио је још два патента. Први је у Србији, као редовну праксу, увео примену биљних регулатора раста у регулисању родности, побољшању квалитета плодова и производњи „книп“ садница. Унапредио је производњу садног материјала и први увео у производњу „книп“ саднице. Захваљујући пројектима, где је био руководилац, први је у Србији створио предбазни и базни садни материјал и тако допринео унапређењу садног материјала у Србији. Председник је Одбора за унапређење воћарско виноградарске производње у ПСП, Друштва воћара Војводине, Комисије за признавање сорти и подлога јабучастих врста воћака у МПШВ Србије, члан је Научно воћарског друштва Србије, Одбора за село САНУ и члан Редакцијског одбора научног часописа „Воћарство“, итд. Добитник је преко 14 награда, захвалница и повеља.

Др КОСАНА КОНСТАНТИНОВ, редовни члан АИНС, научни саветник Института за кукуруз у Земуну (у пензији). Рођена је у Бистрици, Бања Лука, 1940. године. Дипломирала је 1965. године на Одсеку за воћарство и виноградарство, магистрирала 1968. године, а докторску дисертацију одбранила је 1975. год. на Катедри за биохемију Пољопривредног факултета у Београду. Обавила је низ специјализација у различитом трајању: Лабораторија за генетику Универзитета у Лијежу, Лабораторија за генетику Универзитета у Генту, Институт за оплемењивање биљака у Кембриџу, Макс Планк Институт за оплемењивање биљака у Келну, Постдокторске студије Универзитет у Илиноису.

Као аутор или коаутор објавила је 84 научна рада, од чега 41 у међународним и 43 у домаћим научним часописима, 85 саопштења на међународним и 92 на домаћим научним скуповима, од којих је знатан број био по позиву организатора. Укупан број публикованих радова и саопштења је 261. Уредник или коаутор радова је у шест монографија. Као ментор или члан комисије учествовала је у одбрани великог броја дипломских радова, четири магистарска рада и три докторске дисертације. Била је руководилац три научноистраживачка пројекта, која је финансирала Републичка заједница науке Србије и једног пројекта који је финансирала САНУ. У оквиру технолошког развоја

руководила је реализацијом два пројекта, а у области фундаменталних истраживања - биологија два пројекта. Коаутор је четири хибрида (ЗПСЦ 704o2, ЗПСЦ 704wx, ЗПСЦ 711o2 и ЗПСЦ 232 wx). Радилa је као водећи истраживач у лабораторији за Биотехнологију и истовремено је била директор система менаџмента квалитетом у Институту за кукуруз. Била је члан Одбора за генетичко инжењерство РЗН Србије и члан одбора за биотехничке науке МНТ Србије. Члан UNESCO - Биоетичког Комитета при САНУ, члан EUCARPIA у оквиру које је била члан борда Секције за кукуруз и сирак, члан Комитета за биљну биотехнологију Балканских земаља (оснивач FAO), Комитета Асоцијације Биолошких друштава Балкана, члан председништва Друштва Генетичара Србије. Почасни је уредник научног часописа Генетика.

Др ЛАЗАР АВРАМОВ, редовни члан АИНС, редовни професор Пољопривредног факултета Универзитета у Београду. Рођен је 1921. године у Хајдучици. Дипломирао 1949. године на Пољопривредном одсеку Пољопривредно-шумарског факултета у Земуну, а докторирао на Пољопривредном факултету Универзитета у Београду 1955. године. Године 1967. изабран је за редовног професора за предмет Посебно виноградарство. Предмете из области виноградарства предавао је на редовним и постдипломским студијама и на Пољопривредним факултетима у Новом Саду, Приштини, Чачку, Загребу и Љубљани. Научно и стручно усавршавање обавио је у САД и СССР-у.

Сам и у коауторству објавио је 183 рада у домаћим, 40 радова у иностраним научним часописима и зборницима, 30 прегледних радова, преко 200 стручних и осталих чланака, 19 стручних књига, приручника и уџбеника. Књига „Виноградарство“ награђена је специјалном наградом на XX Светском виноградарском и винарском конгресу у Мадриду. Од бројних дела истичу се и монографија „Description ampelographique officielle“, обрађена по „Code“ систему 84 обележја за 363 сорте винове лозе (коауторско дело), Рејонизација виноградарства Србије (коаутор, VI томова), Рејонизација виноградарства Космета (коауторско дело 1. том). Био је ментор и члан комисија у бројним магистарским радовима и докторским дисертацијама. Сам и у сарадњи обрадио је преко 120 елабората, прединвестиционих информација, идејних пројеката, пројеката, студија и методика рада, учествовао је у стварању 14 нових стоних сорти винове лозе разних епоха сазревања, четири нове црне и две беле винске сорте за квалитетна и врхунска вина и једне нове сорте за обојени безалкохолни сок од грозђа.

На Пољопривредном факултету био је шеф Катедре за виноградарство, директор Института за хортикултуру, управник Центра за селекцију винове лозе и управник Центра за винарство и виноградарство воћарско виноградарске огледне станице „Радмиловац“. Декан факултета био је од 1961. до 1963. године. Био је члан различитих институција и удружења у земљи и иностранству које се баве виноградарством и винарством. Почасни је доктор наука Универзитета за хортикултуру у Будимпешти и добитник бројних домаћих и међународних признања.

Преминуо је 2003. године.

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

Др МАЛИША СПАСИЋ, редовни члан АИНС, Центар за пољопривредна и технолошка истраживања-Зајечар. Рођен је 1925. године у Куршумлији. На Пољопривредном факултету у Београду дипломирао је 1951. године, а докторирао 1961. године. Након дипломирања, од 1951 до 1952. године, радио је у Рејонском расаднику воћа у Аранђеловцу, а од јануара 1953. до пензионисања 1990. године у Центру за пољопривредна и технолошка истраживања у Зајечару. У току 1953. године био је на једногодишњој специјализацији из области заштите биља на Пољопривредном факултету у Београду. По повратку са специјализације обављао је дужност руководиоца Одељења за заштиту биља, а у периоду од 1972. до 1988. године дужност директора Центра. Непрекидно је радио на задацима из области заштите биља од биљних болести и штеточина и на оплемењивању стрних жита, крмног биља, поврћа и сунцокрета (отпорност према паразитима). Резултате својих истраживања објавио је у 75 научних и више стручних радова и саопштавао их на бројним конгресима, симпозијумима и саветовањима.

Као коаутор учествовао је у стварању 26 признатих сорти пшенице, јечма, тритикале, луцерке, жутог звездана, пасуља и сунцокрета. Аутор је и организатор спровођења више програма за унапређење пољопривредне производње на подручју Србије, региона и општине Зајечар. Поред ангажовања на научном и стручном пољу испољио је значајну активност у оспособљавању кадрова, изградњи објеката, набавци савремене лабораторијске опреме и тиме допринео да Центар за пољопривредна и технолошка истраживања у Зајечару израсте у значајну научноистраживачку организацију. Био је председник Одбора за научноистраживачки рад, образовање и кадрове Републичке коморе Србије, председник Биотехничког већа Републичке заједнице Србије, председник Извршног одбора Центра за истраживање и развој пољопривреде „Србија” - Београд, председник ИО Пословне заједнице „Хибрид” Београд. За свој научни, стручни и друштвени рад добитник је бројних признања и награда.

Преминуо је 2004. године.

Др МИЛЕНА СИМИЋ, редовни члан АИНС, научни саветник Институт за кукуруз „Земун Поље”. Рођена је 1970. год. у селу Шуљковац, општина Јагодина. На Пољопривредном факултету у Београду, Одсек за ратарство, дипломирала је 1994. године. На истом факултету је и магистрирала 1999. год. на Одсеку за заштиту биља, а докторирала 2004. год. на Одсеку за ратарство. Обавила је специјализацију (Република Чешка) и два студијска боравка (САД и Шпанија). Научноистраживачки рад др Симић припада области агроекологије, заштите биља-хербологије и агротехнике. Значајно је допринела унапређењу истраживања у области технологије и система гајења и заштите усева. До сада је објавила преко 470 научних радова, од чега једну истакнуту националну монографију, девет поглавља у међународним и два поглавља у националним монографијама, 58 радова у часописима са SCI листе, 12 предавања по позиву на међународним скуповима, 94 рада

у националним часописима, 12 предавања по позиву и 121 саопштење на домаћим научним скуповима. У оквиру АИНС-ОБН, др Симић је 2020. године организовала научни скуп „Значај развојних истраживања и иновација у функцији унапређења пољопривреде и шумарства Србије”. Руководила је пројектима технолошког развоја МНИТРА РС (2), пројектима билатералне срадње (2) и радним задацима у оквиру 2 Horizon Euro-re пројекта, била је национални руководилац (МС) за Србију на 1. COST Акцији, руководила темама у оквиру Институционалног пројекта.

Коаутор је девет хибрида кукуруза и два техничка решења, као и приручника „Агротехника ЗП хибрида кукуруза”. Добитник је награда и признања на домаћим и међународним изложбама и такмичењима иноватора, на четири као први аутор и на 10 као коаутор. Била је коментор четири докторске дисертације и учествовала у реализацији практичне наставе студената Пољопривредног факултета и ученика средњих школа. Заменик је директора Института за кукуруз од 2022. године. Члан је Европског друштва за борбу против корова (EWRS) од 1997. године и потпредседник радне групе Одржива употреба хербицида, у оквиру истог друштва, а од децембра 2023. и члан Board-а овог друштва. Члан је Друштва за заштиту биља Србије, Херболошког друштва Србије и Радне групе за конзервацијску обраду земљишта Међународне организације за проучавање и обраду земљишта (ISTRO).

Др МИЛОРАД СТОШИЋ, редови члан АИНС, редовни професор

Пољопривредног факултета Универзитета у Београду, научни саветник у Институту за крмно биље Крушевац (у пензији). Рођен је 31. маја 1938. год. у Милутовцу (Трстеник). На Пољопривредном факултету у Београду (Ратарски одсек) дипломирао је 1963. године, магистрирао 1974. и докторирао 1981. године. Ужа научна област рада обухвата проучавање закономерности акумулације органске материје кабасте (волуминозне) сточне хране са ораница и травњака, њен хемијски састав и хранљиву вредност и потенцијале у сточарској производњи. У Институту за крмно биље у Крушевцу је радио 43 године, а на Пољопривредном факултету у Београду непуних 15 година, учествујући у редовној, постдипломској и докторској настави (у режиму трећинског радног односа). Као ментор или коментор учествовао је у изради пет докторских дисертација, осам магистрских и више дипломских радова.

Резултати његовог истраживачког рада су објављени у домаћим и страним научним часописима (24), у монографијама националног значаја (33) и у зборницима научних радова националног значаја (23). Обиман истраживачки рад је реализовао и кроз пет међународних научних пројеката на којима је био руководилац и 19 домаћих научних пројеката у којима је учествовао као руководилац (7) или као сарадник. Учествовао је и у реализацији 12 истраживачко-развојних пројеката, а на 10 је био руководилац. Био је руководилац истраживања којим су остварена битна побољшања технолошких решења у производњи и коришћењу биљака за сточну храну. Био је члан Комисије за признавање сорти СРЈ и председник Поткомисије за крмно биље Србије. У десетогодишњој сарадњи са ФАО реализован је пројекат унапређења производње

сточне хране на ораницама и травњацима у Србији (укључујући и Косово и Метохију) када је изабран и за националног консултанта. Био је координатор групације Европске федерације за травњаке за југоисточну Европу.

Др МИЛУТИН ЋИРОВИЋ, редовни члан АИНС, редовни професор Пољопривредног факултета (у пензији). Рођен је 30. маја 1930. године у Сирчи (Краљево). Дипломирао је на Пољопривредном факултету у Београду 1961. године. Специјалистички рад одбранио је 1964. године, магистрирао 1977. и докторирао 1986. год. на Пољопривредном факултету у Новом Саду. Боравио је на једномесечној специјализацији из проблематике „Нове методе у планирању и руковођењу пољопривредним организацијама” у Институту за економику пољопривреде у Версају (Француска) и на шестомесечној специјализацији на Универзитету у Урбани (САД), по теми „Производња, сушење и чување семена кукуруза”. Поред тога, био је на више краћих путовања по многим земљама. Његов научноистраживачки опус покрива шире подручје везано за унапређења семенарства, посебно кукуруза, као и различите аспекте унапређења кукуруза, од биолошких и агротехничких до економских анализа производње. Своје научне резултате објавио је у бројним научним и стручним делима, саопштио на међународним и домаћим научним и стручним скуповима. Укупно је објавио 75 научних радова. Коаутор је монографија „Семе”, „Опште семенарство”, „Механизована производња семенског кукуруза” и „Енглеско-српског ратарско-семенског речника”, а аутор је поглавља у пет монографија.

Као руководилац или сарадник учествовао је у више научно-истраживачких пројеката и тема из области унапређења производње и семенарства кукуруза, као и у реализацији међународног УНДП пројекта „Производња, сушење и чување семена кукуруза”. Био је на бројним руководећим функцијама: руководилац Заливног поља, производње семенског кукуруза и технологије производње меркатилног и семенског кукуруза, као и директор ратарске производње у ПИК „Бечеј” у Бечеју и директор у Институту за ратарство и повртарство у Новом Саду. Био је потпредседник Савезне привредне коморе СФРЈ, члан Савета за науку и технологију Привредне коморе СФРЈ, члан Комисије Извршног већа Војводине за међународну научну сарадњу и Комисије за везу науке и привреде и др. За свој рад, добио је велики број значајних признања.

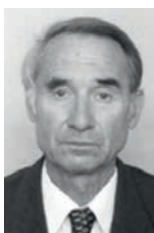
Преминуо је 2017. године.

Др МИРЈАНА ШИЈАЧИЋ НИКОЛИЋ, редовни члан АИНС, редовни професор на Шумарском факултету Универзитета у Београду. Рођена је 1968. год. у Београду. На Шумарском факултету у Београду, на Одсеку за шумарство, дипломирала је 1991. године, магистрирала 1995. и докторирала 2001. године. У свом досадашњем раду објавила је 370 библиографских јединица, које се баве генетиком шумског дрвећа, оплемењивањем биљака, конзервацијом и усмереним коришћењем шумских генетичких ресурса и биљном производњом. Коаутор је

три универзитетска уџбеника, два помоћна уџбеника, неколико збирки задатака и једне монографије националног значаја. Уредник је монографије водећег националног значаја и уредник више монографија националног значаја. Члан је уређивачког одбора међународног часописа SEEFOR (South-east European forestry). Као професор ангажована је на сва три нивоа студија на Шумарском факултету. Под њеним менторством реализовано је и одбрањено седам докторских дисертација. Била је ментор при изради 12 мастер радова и 14 дипломских радова. Учествовала је у раду 40 комисија за изборе у наставна и научна звања. Иницирала је оснивање Лабораторије за биотехнологију, чији је руководилац. Учествовала је у реализацији 10 међународних и 60 националних пројеката, од којих је руководила реализацијом 30 пројеката.

На Шумарском факултету била је продекан за науку и међународну сарадњу, заменик председника Већа одсека за шумарство, руководилац докторских студија и шеф катедре. Од 2020. године је национални координатор Републике Србије у европском програму за шумске генетичке ресурсе (EUFORGEN). Председник је Комисије за стручне послове признавања полазног материјала за производњу квалификованог и тестираног репродуктивног материјала шумског дрвећа при Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије. За секретара Одељења биотехничких наука АИНС изабрана је 2022. године.

Др МИХАИЛО МИЛОШЕВИЋ, редовни члан АИНС, редовни професор Агрономског факултета у Чачку, Универзитета у Крагујевцу. Рођен је 22. 09. 1935. године у селу Неменикуће, Сопот. Дипломирао је 1961. године на Сточарском смеру Пољопривредног факултета у Београду, а 1970. је одбранио докторску дисертацију. Од дипломирања до пензионисања радио је на различитим радним местима, и то: 1961/64. год. у Институту за научна истраживања „ПКБ-Агроекономик“, као асистент, 1964/66. год. као главни технолог у фабрици за производњу концентроване сточне хране, 1966/73. год. у Институту „ПКБ-Агроекономик“ (Завод за сточарство), као руководилац истраживачке групе за исхрану говеда, 1973/80. год. у истом институту као директор Завода за сточарство, 1980/90. год. у истом институту као помоћник директора одговоран за научно-истраживачки и развојни рад и трансфер. У звање ванредног професора изабран 1980. године, а 1987. у звање редовног професора Агрономског факултета у Чачку, за предмет Исхрана домаћих животиња, а у периоду 1990-2001. године у Институту за научна истраживања „ПКБ-Агроекономик“ ради на месту саветника на истраживачким пројектима.

Обавио је већи број студијских путовања у иностранству. Објавио је око 170 научних и стручних радова и четири књиге. Био је руководилац већег броја истраживачко-развојних пројеката у области това говеда, учествовао неколико пута на ФЕЗ-у са рефератима; одржао већи број предавања широм бивше Југославије и у иностранству. Урадио је већи број идејно-технолошких пројеката за изградњу фарми музних крава, специјализованих фарми за узгој приплодног подмлатка и тов говеда, као и фарми за узгој оваца и коза. Био је руководилац научних и стручних остварења у области

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

производње и технологије припремања кабасте и концентроване сточне хране и исхране говеда. Био је потпредседник стручног одбора за говедарство Србије, члан научног савета за сточарство у Министарству пољопривреде, председник клуба проналазача ПК „Београд” и др. Био је главни и одговорни уредник часописа „Наука у пракси”, члан издавачког савета часописа „Крмива” и програмског савета „Пољокњига”. За свој научни и стручни рад добитник је већег броја признања и награда.

Преминуо је 2023. године.

Др ПЕТАР МИШИЋ, редовни члан АИНС, редовни професор Пољопривредног факултета Универзитета у Новом Саду. Рођен је 1. септембра 1926. године у Београду. Дипломирао је на Пољопривредном факултету (воћарско-виноградска група) Универзитета у Београду 1949. године, а докторирао на истом факултету 1958. године. Као стипендиста UNESCO-а, 1961. год. био је на шестомесечној специјализацији (цитологија у селекцији биљака) у John Innes Institution, Bayfordbury у Великој Британији. Током студијских боравака, посетио је Немачку, Италију, Велику Британију, Холандију, Шведску, Румунију, САД, Канаду, Француску, Пољску, Ирак, СССР и Бугарску. Главне области научног истраживања биле су воћарство, селекција воћака, цитологија и генетика. Објавио је 116 научних радова (од чега 24 у иностранству), 116 прегледних и стручних радова и 34 књиге (монографије).

Између осталог, радио је и у Институту за воћарство у Чачку (1951-1973. год.), где је за научног сарадника Института изабран 1958. године, за вишег научног сарадника 1965. и за научног саветника 1973. године. За професора Више пољопривредне школе у Чачку биран је 1960. године. За редовног професора за предмет Оплењивање воћака и винове лозе на Пољопривредном факултету Универзитета у Новом Саду изабран је 1981. године. Био је члан Југословенског научног воћарског друштва од 1966. и његов секретар (1966-1981. год.), руководилац групе за селекцију воћака Завода за воћарство и виноградарство Института ПКБ Агроекономик (1973-1991. год.). Редован је члан Инжењерске академије Југославије од 2000. и Удружења за заштиту биолошке разноврсности пољопривреде Југославије - Agrogen Yu од 2001. године. Такође, био је члан редакција часописа Архив за пољопривредне науке, Генетика, Савремена пољопривреда и Југословенско воћарство. Добитник је бројних награда и признања.

Преминуо је 2005. године.

Др ПРИБИСЛАВ МАРИНКОВИЋ, редовни члан АИНС, АИНЦГ, редовни професор Шумарског факултета Универзитета у Београду. Рођен је 1925. год. у Грачацу, код Врњачке Бање. На Пољопривредно-шумарски факултет у Београду уписао се 1946. године. Дипломирао 1951. а докторирао 1961. године. На Шумарском факултету Универзитета у Београду запослио се 1954. године. За доцента је изабран 1961. године, за ванредног професора 1966. године, а за редовног професора 1971. године. Специјализирао је у Немачкој.

Објавио је око 240 радова. Аутор је једног уџбеника за средњу школу, четири приручника и три скрипте. Предавао је предмете Шумска фитопатологија и Хортикултурна фитопатологија и био ментор или члан комисија за одбрану више магистарских радова и докторских дисертација. Био је декан и продекан Шумарског факултета Универзитета у Београду, у више наврата шеф Катедре заштите шума. Такође, био је и главни и одговорни уредник часописа Шумарство и председник Друштва за заштиту биља. Добитник је многих плакета, повеља и захвалница.

Преминуо је 2007. године.

Др РАТКО ЛАЗАРЕВИЋ, редовни члан АИНС, почасни секретар Одељења биотехничких наука, научни саветник Института за сточарство, инострани члан Академије пољопривредних наука Републике Словачке (у пензији). Рођен је 1941. год. у Великој Ломници (Крушевац). На Пољопривредном факултету у Београду дипломирао је 1965. године, а докторирао 1980. године. У научно-наставна звања биран је у периоду од 1982. до 1994. године. Научна усавршавања и студијске боравке обавио је у великом броју земаља. Објавио је преко 370 радова (56 у међународним часописима, бројне радове презентовао је на научним скуповима), 37 књига-монографија, од којих је 20 самосталних, на 11 је први аутор, а на шест коаутор, и 46 технолошких пројеката. Са француско-југословенски тимом створио је два генотипа говеда за месо. Предавања по позиву је одржао на факултетима и институтима у великом броју земаља. Био је руководилац више међународних и домаћих научностручних пројеката, из којих је написано преко 30 докторских дисертација.

Радио је у Институту за сточарство Београд - Земун, у којем је, поред осталог, 13 година био директор, а од 2002. године на Технолошком факултету у Новом Саду и „Агриконсу“ д.о.о. Београд. Шири област рада су истраживања у сточарству, развој, примена резултата у пракси и технолошко пројектовање. Ужа научна област обухвата генетику и селекцију животиња, ембриотехнологију, исхрану и узгој животиња. Примењене технологије којима се бави су ембриотрансфер у широј популацији говеда, системи држања говеда, брдско-планинско говедарство и овчарство и фармско организовање сточарства.

Оснивач је Међународног симпозијума о сточарству и водећег националног часописа „Биотехнологија у сточарству“, у којем је 17 година био главни и одговорни уредник. Био је члан Савета Пољопривредног факултета у Београду, председник Југословенске заједнице узгајивача црно-белих говеда, председник научностручног савета за сточарство Србије, члан Републичке комисије за потврђивање научних звања, директор развојног програма у Министарству за науку и технолошки развој Србије за област сточарства и анималне технологије и Савезни министар за пољопривреду Владе СРЈ. Члан је научног одбора и друштва за ембриотрансфер (Словачка и Француска), товне расе говеда (Француска) и одгајивање говеда (Немачка). За свој научни и стручни рад добитник је већег броја награда и признања.

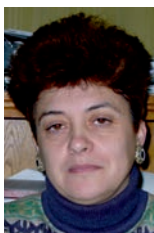
25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

Др РАТКО НИКОЛИЋ, редовни члан АИНС, редовни професор Пољопривредног факултета, Универзитета у Новом Саду (у пензији). Ратко Николић је рођен 1. јануара 1943. године у селу Црнча, општина Љубовија, Република Србија. Основну школу је завршио у Црнчи, а осмогодишњу у Узовници. Ратарско-тракторску школу (две године) завршио је у Шапцу, а средњу пољопривредно-машинску школу у Ечки код Зрењанина. На Пољопривредном факултету, смер Пољопривредна техника, дипломирао је 1970. године, магистарску тезу је одбранио на Факултету техничких наука у Новом Саду 1977. године, а докторску дисертацију на Пољопривредном факултету у Новом Саду 1983. године.

По завршетку Ратарско-тракторске школе, радио је у земљорадничкој задрузи „Орид“ у Шапцу, а по завршетку Пољопривредно-машинске школе годину дана је радио у Ечки као наставник практичне наставе у истој школи. Након завршеног факултета три године ради као професор у средњој Пољопривредно-машинској школи у Зрењанину, а једну годину као референт за механизацију у комбинату „Серво Михаљ“ у Зрењанину на имању Клек. Потом је, 1971. године, изабран за асистента на предмету Мотори и трактори на Пољопривредном факултету у Новом Саду, где је прошао сва наставна звања и као редовни професор отишао у пензију 2008. године.

У настави је био ангажован на сва три нивоа студија, основне, магистарске и докторске студије. Као ментор или члан комисије, учествовао је у изради и одбрани 200 дипломских радова, пет магистарских и три докторске тезе. Учествовао је у изради 101 публикације (уџбеници, монографије, студије, итд.) са 24.441 стране, као и осталих публикација (радови у зборницима и часописима) са 555 јединица. Учествовао је у 25 пројеката, од којих је у осам био руководилац. На факултету је обављао бројне дужности: директор института, шеф катедре, продекан за развој и координацију факултета, председник Савета Пољопривредног факултета, члан Комисије за акредитацију (КАПК) у два мандата 2006-2015. године и члан Националног савета за високо образовање у Београду до 2018. године, а од тада је рецензент у КАПК-у Београд.

Др СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ ДРИНИЋ, редовни члан АИНС, научни саветник Института за кукуруз „Земун Поље“. Рођена је 1961. године у Београду. Дипломирала је 1985. године, а магистрирала 1990. год. на Природно-математичком факултету Универзитета у Београду, на Одсеку за молекуларну биологију и физиологију. Докторирала је на Пољопривредном факултету Универзитета у Новом Саду 1995. године. Научноистраживачки рад припада области генетике и оплемењивање биљака. Значајно је допринела унапређењу истраживања у области молекуларног оплемењивања. До сада је објавила преко 600 научних радова и саопштења, од тога две националне монографије, пет поглавља у међународним монографијама, 14 поглавља у националним монографијама и тематским зборницима, 73 рада у часописима категорије М20, 74 рада у националним часописима, 272 саопштења на међународним скуповима, од тога 13 предавања по

позиву и 146 саопштења на националним скуповима. Обавила је једногодишње стручно усавршавање у САД, на Универзитету Медисон, Пољопривредни факултет у Медисону, Висконсин, једномесечни студијски боравак у оквиру Cohan Fellowship Program „Balcan biotechnology” у Вашингтону, САД током 2001. године, студијски боравак на Макс Планк институту у Келну, Немачка, 1991. и у Институту за генетички инжењеринг у Трсту, Италија, 2002. године. Учествовала на великом броју конгреса, симпозијума и састанака радних група из области генетике и oplemeњивања биљака. Била је коментор 10 докторских дисертација и шест магистарских теза. Учествовала је у реализацији пет међународних пројеката, 15 TP пројеката МПНТР и два стручна пројекта. Руководила је са три пројекта TP. Коаутор је 14 хибрида кукуруза.

Заменик је секретара одељења биотехничких наука од 2022. године, руководилац Одељења за истраживање Института за кукуруз од 2023. године. Учествовала је у радним телима МПНТР Комисије за стицање научних звања и одбора за акредитацију, члан је Националног савета за биолошку сигурност Министарства пољопривреде, члан Биоетичког одбора Унескове комисије при САНУ.

Др СРБИСЛАВ ДЕНЧИЋ, редовни члан АИНС, редован члан Војвођанске академије наука и уметности, научни саветник Института за ратарство и повртарство у Новом Саду, редован професор Државног Аграрног универзитета у Херсону, Украјина, (у пензији). Рођен је 29. јула 1953. године у Инђији. Пољопривредни факултет Универзитета у Новом Саду завршио је 1978. године, да би се 1979. год. запослио у Институту за ратарство и повртарство у Новом Саду и изабран је за асистента. Магистрирао је 1984. године, а докторирао 1989. године. У звање научног сарадника изабран је 1990. године, вишег научног сарадника 1995. године, а научног саветника 1999. године. Нешто касније, 2008. године, изабран је за редовног професора на Државном Аграрном универзитету у Херсону (Украјина) за предмет Генетика.

До сада је објавио једно поглавље и пет радова-поглавља у међународним монографијама, 17 радова у међународним часописима ISI-JCR-SCI листе, 19 радова у другим међународним научним часописима, 74 рада саопштена на међународним скуповима штампаних у целини, једну монографију националног значаја, два позивна предавања на међународним скуповима, велики број радова у националним часописима, као и саопштења на домаћим научним скуповима. Држао је предавања на редовним и постдипломским студијама на Пољопривредном факултету и Природно-математичком факултету у Новом Саду, а од 2007. године држи предавања из предмета Генетика и Семенарство на Аграрном универзитету Херсон у Украјини. Био је у комисији за оцену и одбрану шест магистарских и осам докторских дисертација. Аутор је књиге „Наука и пракса семенарства стрних жита”. Аутор и коаутор је 127 сорти озиме, јаре, дурум, компактум и спелта пшенице, озимог јечма и озимог тритикалеа признатих у

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

Републици Србији. Такође, аутор је 38 сорти пшенице и једне сорте тритикалеа, регистроване у земљама Европске Уније и у другим земљама.

Био је руководиоца неколико домаћих пројеката и учесник на више пројеката које је финансирао Министарство за ПНТР Републике Србије. Рецензент је више међународних часописа. Био је представник Србије у ЕCPGR, спољни је члан највеће институције за генетику и oplemeњивање пшенице и кукуруза CIMYT. Био је управник Завода за стрна жита у Институту за ратарство и повртарство у Новом Саду, председник Научног већа, координатор за науку и менторство у Институту.

Др СТЕВАН МАШИРЕВИЋ, редовни члан АИНС, редовни професор Пољопривредног факултета Универзитета у Новом Саду. Рођен је у Сомбору 04.09.1952. године. На Пољопривредном факултету у Новом Саду, на Одсеку за заштиту биља, дипломирао је 1975., магистрирао 1978. године, а докторирао 1983. године. У звање доцента биран је 1984. године, ванредног професора 1991. и у звање редовног професора Фитопатологије 1994. године. У периоду 1987-1989. године боравио је у САД на North Dakota State University, у Фаргу, као Фулбрајтов стипендиста на постдокторским студијама, а током 1991. год. био је на специјализацији у САД по Cochran програму.

У научном раду бавио се болестима биљака, пре свега болестима шећерне репе и сунцокрета. Аутор је преко 290 научних радова, аутор, односно коаутор 20 књига и монографија и више десетина стручних радова. Учествовао је на великом броју домаћих и међународних скупова у земљи и иностранству са радовима од којих је неколико било пленарних и уводних по позиву. Држао је наставу на свим нивоима студија на Пољопривредном факултету у Новом Саду. Био је ментор великог броја дипломских, три магистарска, 15 мастер радова, као и пет докторских дисертација.

Био је руководиоца и учесник бројних домаћих и страних научних пројеката. Током 1987. године боравио је у научној мисији на програму унапређења производње сунцокрета у Пакистану, а од 1992. године у неколико наврата је био у Индији, где је радио на увођењу наших хибрида и сората. Учествовао је у раду великог броја научних и стручних, домаћих и међународних тела, институција и организација. Био је један од директора у Борду директора JVC Zuari Seeds у Индији, руководиоца Европског ФАО програма за истраживања болести сунцокрета, члана Светске асоцијације за сунцокрет са седиштем у Паризу, редовни професор у Европском центру за развој мира (ЕЦПТ) са седиштем у Београду, члан Одбора одељења за природне науке Матице Српске, члан одбора за село САНУ, секретар Друштва за заштиту биља Југославије и Војводине, члан редакције часописа Биљни лекар и Уљарство, итд. Такође, обављао је и бројне функције на Пољопривредном факултету у Новом Саду, као и у Министарству пољопривреде шумарства и водопривреде Републике Србије.

Преминуо је 2022. године у Новом Саду.

Др ТОДОР МИШИЋ, редовни члан АИНС, редовни професор Пољопривредног факултета Универзитета у Новом Саду. Рођен је 11. децембра 1924. год. у Београду. Дипломирао је 1951. год. на Пољопривредном одсеку Пољопривредно-шумарског факултета у Земуну, а докторирао 1963. год. на Пољопривредном факултету у Новом Саду. Исте године изабран је за научног сарадника, за вишег научног сарадника изабран је 1968. године, за научног саветника 1974. године, а у звање редовног професора Пољопривредног факултета у Новом Саду, на предмету Оплећења биљака и семенарство, 1978. године.

Радни однос засновао је 1951. године као асистент на пословима селекције и агротехнике стрних жита. Од 1962. до 1975. био је заменик, а од 1976-1989. године управник Завода за пшеницу Института у Новом Саду. Цео радни век посветио је оплећења пшенице. Самостално или као први аутор, објавио је 84 научно-стручна рада, више публикација, књига и монографија. Створио је више модела за побољшање сорти пшенице прилагодљивих разним географским подручјима и агроколошким условима јужне и средње Европе. Аутор је 87 и коаутор 36 сорти озиме пшенице. Сорте из програма оплећења, чији је он носилац, заузеле су више од 65% површина под пшеницом бивше Југославије. То су сорте Парижанка, Новосадска рана 2, Новосадска рана 1, Балкан и Југославија. За изузетан допринос у развоју пољопривредне науке и струке добитник је великог броја награда и одликовања.

Преминуо је 2007. године у Београду.

Дописни чланови

Др ВЕСНА ДРАГИЧЕВИЋ, дописни члан АИНС, научни саветник Института за кукуруз „Земун Поље“. Рођена је 1970. год. у Земуну. На Пољопривредном факултету у Београду, Одсеку за ратарство, дипломирала је 1995. године. Магистрала је 1998. године, а докторирао 2007. год. на Пољопривредном факултету у Новом Саду. Научна делатност везана је за Агрокологију и агротехнику, научне дисциплине минерална исхрана биљака, агрохемија и биофортификација, физиологија биљака, агротехника и агрокологија. До сада је

објавила преко 400 библиографских јединица, укључујући једну међународну монографију, осам поглавља у међународним монографијама, 72 научна рада у међународним часописима, четири предавања по позиву на међународним и три предавања по позиву на националним скуповима. Руководила је потпројектима и радним задацима у оквиру два национална пројекта, била је заменик националног руководиоца (MC Substitute) за Србију на 1. COST Акцији, руководи једним међународним пројектом и учесник је на једном међународном пројекту.

Као ментор или члан комисије, учествовала је у одбрани пет докторских дисертација и изради једне магистарске тезе. Укључена је у педагошки рад, преко Центра за таленте из Земунa, учествујући у осмишљавању и реализацији научних радова

талентованих ученика средњих и основних школа. Учествује у реализацији практичне наставе студената Пољопривредног факултета, као и ученика Хемијско-прехрамбене технолошке школе у Београду и Геолошке и хидрометеоролошке школе „Милутин Миланковић” у Београду.

У области инжењерске делатности коаутор је четири хибрида кукуруза и два техничка решења. Добитник је награда и признања на домаћим и међународним изложбама и такмичењима иноватора, на четири као први аутор и на 10 као коаутор. Члан је Научног већа Института за кукуруз „Земун Поље”, радне групе за конзервацијску обраду земљишта Међународне организације за проучавање земљишта и обраде земљишта (ISTRO), неколико радних група у оквиру INSOP мреже - International Network on Soil Pollution (у оквиру ФАО организације), као и уређивачког одбора часописа *Frontiers in Plant Science*.

Др ДАМЈАН ПАНТИЋ, дописни члан АИНС, редовни професор Универзитета у Београду-Шумарског факултета. Рођен је 1963. године у Сремској Митровици. На Шумарском факултету у Београду, Одсеку за шумарство, дипломирао је 1987. године, магистрирао 1993. године, а докторирао 2003. године. Научна делатност везана је за ужу научну област Планирање газдовања шумама и научне дисциплине Дендрометрија, Инвентура шума (укључујући примену фотограметрије, даљинске детекције, креирање база података) и Моделовање у шумарству.

У досадашњем периоду објавио је преко 150 библиографских јединица, укључујући осам поглавља у монографијама, 70 научних радова у међународним и домаћим часописима, 25 радова са међународних научних скупова, уџбеник и помоћну уџбеничку литературу из Дендрометрије и Инвентуре шума и учествовао је у више од 20 домаћих и међународних научних пројеката. У настави је ангажован на сва три нивоа студија.

Као ментор или члан комисије, учествовао у изради и одбрани 37 дипломских/завршних радова, шест магистарских, 40 мастер радова и 15 докторских дисертација. Један је од оснивача Центра за инвентуру, мониторинг и планирање газдовања шумама у оквиру Шумарског факултета. У области инжењерске делатности учествовао је у више од 30 стручних пројеката и студија, који по својој суштини представљају имплементацију научних сазнања из УНО Планирања газдовања шумама у шумарство Србије и региона.

Члан је више секција у оквиру IUFRO асоцијације, представник Србије у Европској мрежи националних инвентура шума, ФАО координатор за инвентуру шума, члан тима за хармонизацију националних инвентура шума земаља Европе, LEAR (Legal Entity Appointed Representative) Шумарског факултета у Европској комисији за H2020. Шеф је Катедре планирања газдовања шумама, главни и одговорни уредник часописа Гласник Шумарског факултета и члан уређивачког одбора часописа SEEFOR.

Др ДОБРИВОЈЕ ОГАШАНОВИЋ, дописни члан АИНС, научни саветник, Институт за воћарство Чачак. Рођен је 14.06.1938. год. у Криљеву (Бор). Дипломирао је 1963. године на Одсеку за воћарство и виноградарство Пољопривредног факултета у Београду. Магистарске студије, група за помологију, завршио је 1975. године, а докторирао 1985. године на истом факултету. У периоду од 1977. до 2004. године боравио је у више научних установа у иностранству (Мађарска, Енглеска, Италија, Грчка, Румунија, САД, СССР, Бугарска, Чехословачка, Француска, Пољска, Турска Шпанија и Немачка). Научни и стручни рад посветио је унапређењу производње шљиве, брескве и кајсије. Радио је на проучавању и увођењу у производњу нових сорти и подлога, проучавању и колекционисању домаћих сорти, формирању и одржавању банке гена, изучавању односа оплодне шљиве, стварању нових сорти толерантних и отпорних на шарку шљиве, испитивању наслеђивања и увођење нових врста воћака (*Zizyphus jujuba* Lam.). Објавио је преко 150 научних и 27 стручних радова и две монографије. Учествовао је на 23 међународна конгреса и симпозијума и преко 40 скупова у Југославији и Србији. Као први аутор радио је на стварању и признавању девет сорти шљиве и две сорте брескве.

Радио је на реализацији два југословенско-америчка пројекта, био је сарадник на више научноистраживачких пројеката код Министарства за науку, руководилац и реализатор више пројеката код регионалних заједница за науку, као и на изради више инвестиционих пројеката. Од 1964-1969. год. радио је у Пољопривредној задрузи „Јединство“ у Бору, а 1969. год. прелази у Институт за воћарство у Чачку као асистент у Одсеку за помологију и селекцију воћака. У звање научног сарадника изабран је 1985. године, а у звање научног саветника 1992. године. У више сазива био је члан, а 1998. године и председник, Научног већа Института за истраживања у пољопривреди „Србија“ у Београду. Био је члан Југословенског научног воћарског друштва, председник Конгресног одбора X Конгреса воћара Југославије, члан Међународног друштва за хортикултурне науке, члан Савета (Council-a) и почасни члан научног воћарског друштва Србије. За постигнуте резултате у научном и стручном раду добитник је више признања.

Преминуо је 2014. године.

Др ЖАРКО ИЛИН, дописни члан АИНС, редовни професор Пољопривредног факултета у Новом Саду. Рођен је 19.02.1959. године у Кули. На Пољопривредном факултету у Новом Саду, Одсек за ратарство и повртарство, дипломирао је 1982. године, магистрирао 1990. и докторирао 1994. године. Исте године изабран је за доцента, 1999. године за ванредног професора, а 2004. године за редовног професора за ужу научну област повртарство. Бави се биологијом, физиологијом, агроекологијом, минералном исхраном, органским ђубривима, потребама биљака у води, на отвореном пољу и у заштићеном простору, начином производње и квалитетом семена, расада и квалитетом поврћа и кромпира за свежу потрошњу и потребе прерађивачке индустрије.

До сада је објавио шест поглавља у монографијама међународног значаја, две монографије истакнутог националног значаја, 12 радова у часописима индексираним на SCI листи, више радова у зборницима са међународних научних скупова, већи број предавања по позиву са скупова националног значаја, као и већи број радова у домаћим научним часописима. Коаутор је пет књига. Аутор је три техничка решења и коаутор два патента (две сорте зачинске паприке регистроване на националном нивоу).

Руководио је на седам домаћих и три међународна пројекта. Учествовао је у реализацији једног међународног пројекта са привредом финансираног од стране Владе Краљевине Холандије. Био је секретар Катедре за ратарство и повртарство, члан Савета Пољопривредног факултета у Новом Саду у два наврата, члан Управног одбора Универзитетских наставника и научника Војводине и директор Департмана за ратарство и повртарство при Пољопривредном факултету Универзитета у Новом Саду. Председник је Војвођанског друштва повртар (ВДП), потпредседник Комисије за признавање нових сорти кромпира, члан је International Society for Horticultural Science (ISHS) user number: 89402 и члан академијског Одбора за село при САНУ. Главни је уредник научно-стручног часописа „Савремени повртар“, чији је оснивач Војвођанско друштво повртар, а издавач Пољопривредни факултет Нови Сад.

Др ЗОРИЦА ВАСИЉЕВИЋ, дописни члан АИНС, редовни професор Универзитета у Београду - Пољопривредног факултета (у пензији). Рођена је 1955. године у Крагујевцу. На Економском факултету у Београду дипломирала је 1978. године, магистрирала 1985. године, а на Пољопривредном факултету у Београду, на Одсеку за агрономију, докторирала је 1996. године. Научна делатност везана је за ужу научну област „Трошкови и калкулације“, у оквиру које је предавала више предмета. У досадашњем периоду објавила је као аутор или коаутор 330 библиографских јединица, укључујући две монографије, 68 поглавља у монографијама, 59 научних радова у међународним и домаћим часописима, 147 радова са домаћих и међународних научних скупова, три уџбеника и један тројезични речник из области економије и пољопривреде. Руководила је са два међународна и 32 домаћа пројекта, а учествовала је у 44 пројекта.

У настави је била ангажован на четири нивоа студија (основне, магистарске/мастер, специјалистичке и докторске). Била је ментор две докторске дисертације (у Србији и БиХ), коментор једне докторске дисертације (у Италији), ментор две магистарске тезе, осам мастер радова, два специјалистичка рада, коментор четири специјалистичка рада и ментор преко 90 дипломских радова. Била је члан комисија за одбрану девет доктората, четири магистарске тезе, 15 мастер радова и четири специјалистичка рада на универзитетима у Србији, Русији, Хрватској, БиХ и Македонији.

У области инжењерске делатности учествовала је у више од 100 стручних пројеката и студија, где је дала значајан допринос увођењу у праксу пројектног приступа при планирању и реализацији пољопривредних и агроиндустријских инвестиционих

пројеката и у примени динамичких метода за оцену економске ефективности инвестиција. Члан је АГРИМБА мреже европских пољопривредних факултета, Друштва аграрних економиста Србије, Научног друштва аграрних економиста Балкана, члан је Председништва Друштва економиста Београда и члан Развојне академије пољопривреде Србије. Члан је Одбора за село САНУ и Националног тима за препород села Србије. Посебни је саветник министра у Министарству за бригу о селу. Председник је Управног одбора Института за економику пољопривреде у Београду.

Др ЛАЗАР САВИН, дописни члан АИНС, редовни професор Пољопривредног факултета Универзитета у Новом Саду. Рођен је 1969. године у Фаркаждину, општина Зрењанин. На Пољопривредном факултет у Новом Саду, смер Пољопривредна техника и рационализација, дипломирао је 1995. године, магистрирао 1999. године, а докторирао 2004. године. Ужа област научног рада су погонске машине, трактори и мобилни системи - развој, испитивање и коришћење. Објавио је: 20 радова у међународним часописима са ISI-JCR-SCI листе, 28 радова на међународним скуповима, 18 поглавља у монографијама и 287 радова у часописима националног значаја. Учесник је 12 националних пројеката (у два руководиоца) и у два међународна пројекта. Члан је у програмским комитетима неколико научних скупова са темом развоја и коришћења пољопривредних трактора и мобилних система. У настави је ангажован на сва три нивоа академских студија. Био је ментор једног доктората, у једном мастер раду и преко 10 дипломских радова. У коауторству са другим колегама објавио је седам основних уџбеника.

Коаутор је девет техничких решења, која су развијена у оквиру националних и покрајинских пројеката и у сарадњи са привредом. Технички је руководиоцац и један од оснивача Лабораторије за погонске машине и тракторе - Националне испитне станице за званична испитивања трактора према OECD Standard Codes. Председник је Научног друштва за погонске машине, тракторе и одржавање - ЈУМТО, у Новом Саду. Представник је Републике Србије и члан Скупштине OECD-а за званична испитивања пољопривредних и шумарских трактора у Паризу, Француска (2006. год.), а од 2018. год. представник је Републике Србије и члан Club of Bologna, Италија. Био је продекан за наставу на Пољопривредном факултету (2012-2015. год.), продекан за финансије и сарадњу са привредом (2015-2018. год.), а продекан за финансије (2018-2023. год.) и председник Савета Универзитета у Новом Саду (2016-2023. год.).

Др МИЛАН БОЖОВИЋ, дописни члан АИНС-а, научни саветник и редовни професор у пензији. Рођен је 1955. године у Никшићу. На ПМФ-у Универзитета у Београду, Одсеку за биологију дипломирао је 1979. године, магистрирао 1984. и докторирао 1991. године. У области хидробиологије, агроекологије и заштите животне средине учествовао је у раду на 14 научноистраживачких пројеката. Резултати су приказани у 143 рада, објављена у међународним и домаћим

публикацијама, домаћим и међународним научним скуповима и у 16 монографија. У звање научног саветника изабран је 2001., а у звање редовног професора 2006. године. У настави је био ангажован на свим студијским нивоима, а као ментор, коментор и члан комисије учествовао је у изради и одбрани више докторских дисертација, магистарских, специјалистичких и дипломских радова. Коаутор је уџбеника за Биологију за средње школе, као и осам тематских монографија, које се користе у настави на свим нивоима студија на већем броју факултета и универзитета. Превасходно се бави примењеном биологијом, екоинжењерингом и развојним истраживањима, чији су резултати приказани кроз 46 реализованих програма и пројеката, као и један патент.

Именован је за рецензента и члана комисије за акредитацију високошколских установа у међународним и домаћим оквирима, за експерта СРЈ у области заштите животне средине и екологије, за експерта и члана Техничке комисије за процене утицаја на животну средину, за члана комисије за израду стандарда из области квалитета земљишта РС и члана експертског тима за екологију и заштиту земљишта и одрживи развој Заједнице подунавских земаља. Био је руководиоца хидробиолошке лабораторије у Заводу за лабораторијска истраживања и нове технологије ИНИ ПКБ „Агроекономик“, оснивач и директор Завода за екологију и нове технологије и помоћник директора развоја ПКБ-а, начелник сектора за научно-технолошки развој СРЈ и развој научноистраживачке инфраструктуре и саветник министра у савезном министарству за развој, науку и животну средину, продекан за науку и последипломске студије на Факултету за биофарминг и дугогодишњи сарадник Института Винча на истраживањима екоцидентних ситуација и мониторинга вода.

Др МИЛЕ ИВАНОВИЋ, дописни члан АИНС, научни саветник Института за ратарство и повртарство и професор Пољопривредног факултета Универзитета у Новом Саду. Рођен је 11. децембра 1950. године у Кушиљеву (Свилајнац). Дипломирао је на Пољопривредном факултету у Београду, одсек за ратарство, 1973. године. Магистрирао је 1979. године, а докторирао 1982. год. на Пољопривредном факултету у Новом Саду, У звање научног сарадника изабран је 1983. године, вишег научног сарадника 1988. и научног саветника 1995. године.

Једногодишњу специјализацију из области генетике и оплемењивања кукуруза обавио је у САД (Purdue University, W. Lafayette, IN), био је на студијском боравку у Енглеској (University of Birmingham) из области Биометријске генетике, посетио је преко 20 водећих светских центара и универзитета из области биљне и квантитативне генетике. Од 1986. год. учествује у последипломској настави на Пољопривредном факултету у Новом Саду, а од 1990. године као професор по позиву на Биолошком факултету у Београду, на којем је 1995. биран у звање доцента, а 1998. године у звање ванредног професора. Био је ментор или члан комисије за оцену и одбрану преко 50 докторских и магистарских радова и 15 дипломских радова из области генетике и оплемењивања организама, као и других дисциплина пољопривредних и биолошких наука.

Објавио је преко 150 научних радова и стотинак стручних и популарних чланака код нас и у иностранству. Више од трећине радова публиковано је у водећим светским часописима, монографијама и другим публикацијама. Регистровао је 69 хибрида кукуруза у којима је први аутор или коаутор. Од овог броја 18 хибрида припада ФАО групи зрења 100-400 (рани и средње рани), а 51 ФАО групи зрења 500-800 (средње касни и касни). Од наведеног броја комерцијално су најзначајнији: ЗП 677, ЗП 680, ЗП 704, ЗП 580, ЗП 360 и други, који заједно заузимају преко 45% укупних површина под кукурузом у Југославији. Наведени хибриди признати су и са успехом се гаје и у другим европским земљама. Као аутор или коаутор, створио је 155 хибрида кукуруза, што га, као селекционара кукуруза, сврстава на прво место у Србији, а могуће и у другим европским земљама.

Био је директор Института за кукуруз у Земун Пољу, члан многих научних друштава и асоцијација код нас и у свету, обављао је функцију председника Комисије за кукуруз у Савезном заводу за биљне и животињске генетичке ресурсе и председника Друштава селекционара и семенара Србије.

Преминуо је 2020 године у Београду.

Др МИХАИЛО НИКОЛИЋ, дописни члан АИНС, редовни професор Универзитета у Београду Пољопривредног факултета (у пензији). Рођен је 25. децембра 1954. године у селу Дубрава, Ивањица. Пољопривредни факултет, Вођарско-виноградарски одсек, завршио је 1977. године, магистрирао 1980. године, а на истом Факултету докторирао је 1984. године. Од 1. априла 1978. године радио је у Институту за вођарство у Чачку, у Одсеку за Помологију и оплемењивање вођака. У звање научног сарадника изабран је 1984. године, у звање вишег научног сарадника 1990. године, а у звање научног саветника 1995. године. Као ванредни професор од 2003. године запослен је на Пољопривредном факултету Универзитета у Београду, а у звање редовног професора изабран је 2008. године. До сада је обавио више студијских боравака у иностранству, као и тромесечну постдокторску специјализацију Horticultural Research Institute, East Malling у Енглеској. Самостално или у сарадњи с другим ауторима објавио је 134 научна и стручна рада, од чега су једно уводно предавање по позиву на скупу међународног значаја, осам радова у часописима са SCI листе, три монографије (једна националног значаја), шест прилога за монографије и велики број стручних прилога и чланака. Учествовао је са радовима на 12 међународних и 27 домаћих научних скупова и саветовања. Написао је три уџбеника. Био је ментор три докторске дисертације и једног магистарског рада и члан Комисија за одбрану 10 докторских дисертација и четири магистарска рада на Пољопривредним факултетима у Београду и Новом Саду.

До сада је руководио једним међународним пројектом, а у једном је био учесник. У Србији је руководио са четири пројекта, од чега три стратешка и један национални и био учесник у још два пројекта. Израдио је велики број извођачких пројеката за

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

подизање засада воћака, од којих је 12 пројекта реализовано у последњој деценији. Има признате две сорте трешње, две сорте крушке и четири сорте вишње у којима је једини или први аутор и један генотип мушмуле без семена. Коаутор је једног патента самоходни берач малина. Био је главни и одговорни уредник часописа „Воћарство“, представник Србије у Међународном друштву за хортикултуру (ISHS), Председник научног воћарског Друштва Србије, итд. Добитник је неколико признања за свој научни и стручни рад.

Др НЕНАД ЂОРЂЕВИЋ, дописни члан АИНС, редовни професор Универзитета у Београду-Пољопривредног факултета. Рођен је 1963. год. у Смедеревској Паланци. На Пољопривредном факултету у Београду, Одсеку за сточарство, дипломирао је 1988. године, магистрирао 1994. и докторирао 2000. године. Област научно-истраживачког рада др Ненада Ђорђевића је конзервисање хране за животиње и исхрана домаћих животиња, дивљачи, риба и пчела. До сада је, као аутор или коаутор, објавио 388 научно-истраживачких радова и пет монографија, два уџбеника, један практикум и шест приручника. Поред тога, био је рецензент шест уџбеника, четири монографије, пет практикума и два приручника. Ангажован је на свим нивоима академских студија. Био је ментор или члан комисије за оцену пријаве и/или оцену и одбрану 150 дипломских радова, пет мастер и седам специјалистичких радова, две магистарске тезе и 18 докторских дисертација, као и члан 24 комисије за избор у звање.

До сада је учествовао у реализацији шест едукативних и 19 научно-истраживачких пројеката у Србији и био је руководилац једног пројекта у Црној Гори. У периоду од 2004-2008. године ангажован је као консултант од стране Swedish International Development Cooperation Agency (OPTO International AB/Integrated Milk and Dairy Development Project). У 2008. и 2010. години био је члан едукационог тима у организацији United States Agency for International Development (USAID), а 2011. год. био је члан едукационог тима STAR пројекта у Србији (Transicional Agriculture Reform Project) и консултант TOR пројекта у Црној Гори (SNV - Netherlands Development Organizacion-Montenegro; Strengthening the competitiveness of the livestock sector of Montenegro). Године 2013. учествовао је у изради Елабората о употреби земљишта око аеродрома „Никола Тесла“. Члан је Друштва за крмно биље Србије, Удружења саветодаваца из области пољопривреде „Аграр-контакт“ и Савеза пчеларских организација Србије (СПОС).

Др НОВО ПРЖУЉ, дописни члан АИНС, редовни професор Пољопривредног факултета Универзитета у Бања Луци. Редовни члан Академије наука и умјетности Републике Српске и члан Балканског центра Руске академије природних наука. Рођен је 14. јануара 1956. год. у општини Соколац, ФНРЈ. Дипломирао је на Пољопривредном факултету у Сарајеву 1980. године, а на Пољопривредном факултету у Новом Саду магистрирао 1984. и докторирао 1989. године. На

Пољопривредном факултету у Сарајеву изабран је у звање асистента 1981. и доцента 1989. године, а на Пољопривредном факултету у Бањој Луци у звање ванредног 1997. и редовног професора 2002. године. У Институту за ратарство и повртарство у Новом Саду, биран је у звање научног сарадника 1994. године, вишег научног сарадника 1999. и научног саветника 2002. године. Обавио је више усавршавања из области генетике и оплемењивања биљака у Мексику, САД, Норвешкој и Немачкој.

Аутор је или коаутор 407 библиографских јединица: 13 монографија националног значаја, 15 поглавља у монографијама међународног и националног значаја, 55 радова у међународним часописима, 115 радова у националним часописима, пет предавања по позиву, 126 саопштења у међународним зборницима и 78 саопштења у националним зборницима. Предавао је већи број предмета на сва три циклуса студија на Пољопривредном факултету у Бањој Луци и Пољопривредном факултету у Источном Сарајеву из уже научне области Генетика и оплемењивање пољопривредних биљака. Био је ментор и члан комисије више дипломских, магистарских и мастер радова и докторских дисертација. Створио је 90 сорти јечма, овса, ражи и пшенице, које су признате у Србији, Мађарској, Румунији, Бугарској, Македонији, Словенији, Хрватској, Украјини и БиХ. Био је руководиоца и учесник у већем броју пројеката Министарства науке Србије, БиХ и Републике Српске.

Др РАТКО РИСТИЋ, дописни члан АИНС, редовни професор Универзитета у Београду - Шумарског факултета. Рођен је 1961. године у Лозници. На Шумарском факултету у Београду, Одсеку за водoprивреду ерозионих подручја, дипломирао је 1985. године, магистрирао 1993. године, а докторирао 2000. године. Научна делатност везана је за УНО Ерозија и конзервација земљишта и вода, научне дисциплине Бујични токови и ерозија, Хидрологија бујичних токова, Просторно уређење ерозионих подручја. У досадашњем периоду објавио је преко 157 библиографских јединица, укључујући 21 поглавље у монографијама, 56 научних радова у међународним и домаћим часописима, 80 радова са међународних научних скупова, уџбеник и помоћну уџбеничку литературу из Бујичних токова и ерозије и учествовао је у 27 домаћих и међународних научних пројеката. У настави је ангажован на сва три нивоа студија. Као ментор или члан комисије, учествовао у изради и одбрани 74 дипломска/завршна рада, осам магистарских, 47 мастер радова и 19 докторских дисертација. Један је од оснивача Националног центра за дезертификацију, климатске промене и мониторинг у оквиру Шумарског факултета. У области инжењерске делатности учествовао је у више од 149 стручних пројеката и студија, као одговорни пројектант, извођач или надзорни орган.

Тренутно је проректор за међународну сарадњу Универзитета у Београду и председник Одбора за заштиту животне средине. У периоду од 2020-2022. године био је потпредседник Бироа за науку и технологију у оквиру Конвенције Уједињених нација за борбу против дезертификације. У периоду од 2015-2021. године обављао

је дужност декана Шумарског факултета Универзитета у Београду. Члан је скупштине Научно-технолошког парка Београд и управитељ пет задужбина у оквиру Универзитета у Београду.

Инострани чланови

Др МИЛАН РИСТИЋ, инострани члан АИНС. Рођен је 10.07.1939. године у Нишу. Студирао је на Пољопривредном факултету у Београду и Сарајеву, сточарски одсек, где је 1962. год. дипломирао. Од јуна 1965. године, специјализацију у сточарској производњи урадио је у фирми Dr. A. Weiler, Kirchberg, Horb, у Немачкој. Од 1968-1971. године радио је као докторант и научни асистент на Универзитету Хохенхајм (University of Hohenheim, Stuttgart, Germany), на Институту за узгој и држање стоке, Катедра за живинарство (Prof. Dr. S. Scholtyssek). Од 1971-2004. године радио је као научни сарадник у Савезном центру за науку о месу у Кулмбаху, Немачка, у Институту за производњу меса и маркетинг, где је био руководилац одељења за живинску производњу и квалитет живинског меса и јаја. До сада је објавио преко 430 научних радова, учествовао је на националним и интернационалним конгресима и симпозијумима са укупно 189 предавања, био је руководилац 93 научна пројекта.

Од 1974. год. предаје на државној стручној школи за технологију животињних намирница у Кулмбаху, Немачка, од 1982. на Универзитету Kassel, GhK Witzenhausen, а од 2005. године на Hochschule Anhalt (FH), FB Landwirtschaft, Ökotrophologie, Landespflege, Bernburg. У периоду од 2001. до 2003. године преко DAAD организације (DAAD special program for Academic reconstruction of Southeastern Europe) држао је предавања на Пољопривредном факултету у Чачку, Новом Саду и Београду, као и на Ветеринарском факултету у Београду. Био је ментор при изради 10 доктората и пет дипломских радова. Од 1971 год. члан је World Poultry Science Association, German Group, а од 1989. год. World Rabbit Science Association, German Group. Активно је радио у следећим европским организацијама: UNO-ECE-Standard of Poultry Meat & Explanatory Brochure, Gent, стандардизација живинског меса (1982-1990), COST 91, Sub-Group 3, Quality for Poultry Meat in the European Union (1981-1985), SCAR Working Group, Poultry Meat Quality - Freezing & Thawing (1981-1985), Water in Poultry Working Group (1981-1998), Quality Control DLG for Meat Products (1976-2014) и German Society for Animal Production (1973-2004).

Др ПЕТЕР РАСПОР, инострани члан АИНС, професор емеритус Биотехничког факултета Универзитета у Љубљани. Рођен је 1954. године у Долга Пољани, Словенија. Дипломирао је 1983. године на Прехрамбеној технологији Биотехничког факултета Универзитета у Љубљани, а докторирао 1987. године из биотехнологије на Прехрамбено-биотехнолошком факултету у Загребу. Постдокторску специјализацију завршио је 1989. године у Лондону на Labatt Institute. У звање

доцента за биотехнологију и индустријску микробиологију изабран је 1989. године, ванредног професора 1992. године, редовног професора 1996. и у звање емеритуса 2020. године. До сада је објавио 1.908 референци („SICRIS list“), 223 научна рада у међународним и домаћим часописима, 27 стручних радова, неколико поглавља у књигама, неколико патената и преко 100 предавања по позиву.

Основао је Катедру за биотехнологију, постдипломске, а затим и дипломске студије биотехнологије на Биотехничком факултету, допринео је успостављању студија о безбедности хране у „Euro Ligue“ у Бечу и на Универзитету у Марибору. Такође, основао је збирку култура индустријских микроорганизама. Поред Биотехничког факултета Универзитета у Љубљани радио је и на Универзитету Приморска, са редовним ангажманом у другим земљама. Био је ментор на 55 докторских дисертација, 26 магистарских/мастер и 174 дипломска рада.

Водио је 28 ARRS/ARIS истраживачких пројеката, као и европске пројекте о храни, индустријској микробиологији и биотехнологији и безбедности хране. Помогао је у постављању LUI инкубатора на Универзитету у Љубљани и формирању пет биотехнолошких компанија. Спровео је међународне ревизије у прехранбеној индустрији, високом образовању за истраживање и наставу. Основао је и водио усвајање две декларације (о микробиологији 2004. год. и храни 2008. год.) и три конгресне мреже које су започете у Љубљани (CEFood 2002. године, FEMS 2004. и Effost 2008. год.). За допринос науци и образовању добио је бројне награде и признања. Носилац је три почасна доктората, члан је Међународне академије прехранбених наука и технологије (IAFoST), Европског центра за мир и развој (ECPD), Академског савета Универзитета за мир, који су основале Уједињене нације, Академије Еурогеа и међународни члан Хрватске инжењерске академије.

Почасни чланови

Др СТАНИША ПАУНОВИЋ, почасни члан АИНС, научни саветник, почасни доктор наука Меделовог универзитета у Брну. Рођен је 10.05.1925. год. у Орешковици (Петровац на Млави). Дипломирао је 1949. год. на Пољопривредно-шумарском факултету у Земуну, на Воћарско-виноградарској групи. После дипломирања запошљава се у Институту за воћарство у Чачку. Докторирао је 1962. год. на Пољопривредном факултету у Београду. У периоду од 1954-1955. год. боравао је на специјализацији у Енглеској и Шкотској, а 1964. године, као стипендиста FAO, провео је пола године у Узбекистану.

Све до 1979. године (30 год.) радио је у Институту за воћарство у Чачку, у Одсеку за помологију и селекцију воћака. У Институту је стекао и сва изборна звања, закључно са звањем научног саветника. Поред рада у Институту, у периоду од 1961-1979. године, изводио је наставу на предметима Подизање воћњака и Посебно воћарство на Вишој пољопривредној школи у Чачку. Активно је учествовао у оснивању Агрономског факултета у Чачку, на који 1979. год. прелази у стални радни однос, у звању редовног

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

професора за предмет Специјално воћарство. На Агрономском факултету у Чачку радио је до 1990. године, када одлази у пензију. Публиковао 418 резултата: 184 научних, 41 стручни и 19 научно-стручних радова, 10 поглавља у монографијама, 18 књига или поглавља у књигама, 56 стручних и популарних чланака, 34 реферата, девет елабората и једну научну експертизу, при чему је у 97,4% случаја био први аутор.

Створио је 23 сорте воћака од чега: осам сорти шљива, седам сорти и селекција кајсија, три сорте брескве и пет сорти ораха. Селекционисао је 23 еколошких типова различитих воћних врста, као подлоге или међуподлоге за калемљење воћака. Руководио је и учествовао у раду на већем броју истраживачких пројеката. Одржао је 16 уводних предавања и предавања по позиву на међународним научним скуповима. Лично је организовао и руководио са 10 међународних и осам југословенских симпозијума. Био је представник Југославије у бројним међународним институцијама, научним друштвима и радним телима, при чему се истиче дужност председника радне групе за све врсте шљива у Европи, при UN/FAO у периоду 1983. до 1994. године. Добитник је великог броја домаћих и међународних признања и награда.

Преминуо је 2003. године у Чачку.

ТРИБИНЕ, ОКРУГЛИ СТОЛОВИ И НАУЧНИ СКУПОВИ

Одељење биотехничких наука АИНС је током протеклих 25 година било организатор или суорганизатор већег броја трибина, круглих столова и научних скупова на различите теме из области пољопривреде и шумарства.

У периоду од 2000-2003. год. Одељење је организовало серију трибина које су одржане на Грађевинском факултету у Београду. На трибинама уводна предавања су одржали: др Владимир Трифуновић (2000) на тему „Нови хибриди кукуруза“, др Ратко Лазаревић (2001) на тему „Нове технологије у сточарству“, проф. др Прибислав Маринковић (2002) на тему „Како зауставити даље пропадање наших шума“ и академик САНУ др Драган Шкорић (2003) „Како заштитити интелектуалну својину“.

Од 2006-2008. год. Одељење је било организатор три округа стола. Први је одржан 2006. год. у наставно-научној бази Шумарског факултета на Гочу на тему „Генетски модификовани организми и производња органске хране“. На Пољопривредном факултету у Новом Саду, 2006. и 2008. године, одржани су кругли столови на теме „Треба сачувати и развијати пољопривреду и село у агроеколошким условима“ и „Што пре зауставити негативне трендове у пољопривреди“.

Од 2014. год. Одељење почиње са организацијом научних скупова на које позива еминентне научнике и стручњаке из различитих области, који учествују са позивним рефератима.

Желећи да истакне значај шума и неопходност њиховог одрживог развоја, Одељење биотехничких наука АИНС је иницирало организовање научног скупа на тему: „Шуме Србије и одрживи развој“. Организацију скупа је на себе преузео Универзитет у Београду - Шумарски факултет, на коме је скуп и одржан 28. октобра 2014. године. На скупу је представљено девет позивних реферата који су одштампани у специјалном броју часописа „Гласник Шумарског факултета“. Радови су имали за циљ да укажу на значај шума као вишеструког ресурса, њихово стање, могућности одрживог газдовања и управљања и примену биотехнологије као основе за повећање шумовитости Србије.

Одељење биотехничких наука организовало је 26. јануара 2017. године на Грађевинском факултету Универзитета у Београду научни скуп „Глобализација, глад у свету, нове технологије и њихов утицај на производњу хране“. Тема о којој се говорило на научном скупу је због своје актуелности привукла велику пажњу и интересовање наше научне, стручне и укупне друштвене јавности. На скупу је поднето осам позивних реферата који су одштампани у зборнику радова.

Препознајући значај генетичких ресурса у пољопривреди, као и потребу за очувањем и одрживим коришћењем шумских генетичких ресурса, који су задњих година

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

све више угрожени, како различитим антропогеним утицајима тако и климатским променама, Одељење је 2017. године организовало научни скуп на тему „Генетички ресурси у пољопривреди и шумарству“. Суорганизатори скупа су били Институт за кукуруз „Земун Поље“ и Универзитет у Београду - Шумарски факултет. Скуп је одржан 1. новембра 2017. год. на Грађевинском факултету Универзитета у Београду. На скупу је представљено 11 позивних реферата од којих су седам из области пољопривреде и четири из области шумарства. Сви позивни реферати одштампани су у две свеске часописа „Селекција и семенарство“.

Поводом 20 година рада АИНС (1998-2018) Одељење је 2018. године организовало научни скуп на тему „Како оживети и оснажити наше сточарство“. Скуп је одржан 30. маја у свечаној сали Грађевинског факултета у Београду. На скупу је саопштено девет позивних реферата, који су одштампани у зборнику радова.

Поводом 20 година од оснивања Одељења биотехничких наука АИНС (1999-2019), Одељење је 29. маја 2019. године одржало научни скуп под насловом „Будућност пољопривреде и шумарства Србије“. Скуп је одржан у свечаној сали Грађевинског факултета у Београду. На скупу је саопштено девет реферата који су одштампани у зборнику радова.

Традицију одржавања научних скупова Одељење није заобишло ни у време пандемије корона вируса. У складу са епидемиолошком ситуацијом, у хибридном формату, Одељење је организовало научни скуп на тему „Значај развојних истраживања и

Научни скуп „Одрживо управљање националним парковима и газдовање шумским екосистемима“, одржан на Шумарском факултету у Београду, 6-7. октобра 2022. године

Научни скуп „Нове технологије и праксе у пољопривреди и шумарству“, одржан на Пољопривредном факултету Универзитета у Београду, 24. новембра 2022. године

иновација у функцији унапређења пољопривреде и шумарства Србије”, који је одржан на Шумарском факултету Универзитета у Београду, 4. новембра 2020. године. На скупу је представљено 12 позивних реферата који су одштампани у зборнику радова.

Научни скуп под називом „Одрживи системи производње хране и очување биодиверзитета и животне средине”, Одељење је организовало и одржало 24. новембра 2021. год. на Шумарском факултету Универзитета у Београду. На скупу је саопштено 12 реферата који су одштампани у зборнику радова.

У 2022. години Одељење је заједно са Шумарским факултетом Универзитета у Београду организовало научни скуп „Одрживо управљање националним парковима и газдовање шумским екосистемима”. Скуп је организован 6. и 7. октобра на Шумарском факултету. Првог дана у оквиру тематске области 1: Газдовање шумама националних паркова у условима све израженијих и комплекснијих захтева друштва, представљено је 10 реферата, док је другог дана у тематској области 2: Управљање националним парковима у Србији - унапређење законодавних оквира и модела организовања, представљено 11 реферата. Одабрани реферати одштампани су у специјалном броју часописа „Гласник Шумарског факултета” који је изашао 2023. године.

На Пољопривредном факултету Универзитета у Београду, 24. новембра 2022. године одржан је научни скуп „Нове технологије и праксе у пољопривреди и шумарству”, чији је организатор било Одељење биотехничких наука АИНС. Представљено је 12 позивних реферата, који су одштампани у зборнику радова.

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

Године 2023. Одељење биотехничких наука Академије инжењерских наука Србије организовало је научни скуп „Како оживети и оснажити брдско-планинска подручја наше земље”. Скуп је одржан на Златибору захваљујући великом разумевању и материјалној подршци руководства општине Чајетина и привредном друштву за развој пољопривреде „Златиборски Екоаграр” д.о.о. из Чајетине, као и суорганизацији Пољопривредног факултета у Крушевцу Универзитета у Нишу. Поднето је 11 реферата по позиву, а аутори су били из Србије и БиХ, Републике Српске. Скуп је трајао од 21-22. септембра 2023. године. Поред презентације реферата, домаћин и организатори организовали су и практичан део, обилазак изградње Агроцентра у оквиру „Златиборског Екоаграра” д.о.о. у Чајетини. Сви реферати су одштампани у зборнику радова.

Од 2011. год. Академија инжењерских наука је традиционално један од суорганизатора међународног Симпозијума „AGROSIM”, чији су иницијатори били Пољопривредни факултет Универзитета у Источном Сарајеву и Пољопривредни факултет Универзитета у Београду. Од 2013. год. им се придружио и Медитерански агрономски институт из Барија (Mediterranean Agronomic Institute of Bari) CIHEAM (Италија). Чланови ОБН активни су учесници овог симпозијума са радовима из свих области пољопривреде, агрономије и агрошумарства, као и чланови Научног и Организационог одбора.

Одељење биотехничких наука Академије инжењерских наука Србије учествовало је као суорганизатор 13. до 16. научног скупа „Правци развоја трактора и примена обновљивих извора енергије” који су одржани 2016, 2017, 2018. и 2019. године, на Пољопривредном факултету у Новом Саду. Чланови Одељења учествовали су као

Научни скуп „Нове технологије и праксе у пољопривреди и шумарству”, одржан на Пољопривредном факултету Универзитета у Београду, 24. новембра 2022. године

Трибине, округли столови и научни скупови

Научни скуп „Како оживети и оснажити брдско-планинска подручја наше земље“, одржан на Златибору 21-22. септембра 2023. године

Обилазак изградње Агроцентра у оквиру „Златиборског Еко-аграра“ д.о.о. Чајетина, организован у оквиру научног скупа „Како оживети и оснажити брдско-планинска подручја наше земље“, одржаног на Златибору 21-22. септембра 2023. године

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

чланови Научног и Организационог одбора, председавајући појединих секција, рецензенти пријављених радова, као и референти уводних и других предавања.

Одељење биотехничких наука је 2023. године прихватило позив Института за економику пољопривреде из Београда да буде суорганизатор међународног научног скупа „Одржива пољопривреда и рурални развој” који се организује по четврти пут. Скуп је одржан 14. и 15. децембра 2023. год. у Београду са већим бројем учесника из земље и иностранства.

Изложба поводом научног скупа „Одрживо управљање националним парковима и газдовање шумским екосистемима”, одржаног на Шумарском факултету у Београду, 6-7. октобра 2022. године

За 7. новембар 2024. године, у оквиру обележавања 25 година постојања и рада Одељења биотехничких наука АИНС, заказан је научни скуп под називом „Значај и место биотехнологије у привредном развоју Србије”. Скуп ће се одржати у „Институту за кукуруз” у Земун Пољу. Намера нам је да у наредном периоду наставимо са организовањем и одржавањем округлих столова, научних и стручних скупова или будемо њихови суорганизатори. Жеља нам је да ови скупови буду препознати и подржани од стране надлежних министарства, а да донети закључци буду од користи, како струци тако и науци.

ПУБЛИКАЦИЈЕ

У протеклих 25 година АИНС Одељење биотехничких наука било је издавач једног зборника предавања која су чланови Одељења одржали у периоду од 2011. до 2016. год. и више зборника радова који су настали као резултат одржаних научних скупова. Позивни реферати са два научна скупа, која су организована у сарадњи са Универзитетом у Београду-Шумарским факултетом, одштампани су у специјалном издању часописа „Гласник Шумарског факултета“, 2014. и 2023. године. Такође, чланови Одељења су и аутори већег броја монографских публикација на различите теме чији издавач је Академија инжењерских наука Србије. Публикације су приказане хронолошки, од оснивања Одељења до данас.

ЗБОРНИК ПРЕДАВАЊА одржаних у периоду од 2011-2016. године, уредник Ратко Лазаревић, академик АИНС, Академија инжењерских наука Србије - АИНС Одељење биотехничких наука, 2017, 242 стр., Београд.

Зборници радова са скупова

ШУМЕ СРБИЈЕ И ОДРЖИВИ РАЗВОЈ, Гласник Шумарског факултета, специјално издање поводом научног скупа одржаног 28.10.2014. године на Шумарском факултету у Београду, Организатори скупа: Универзитет у Београду, Шумарски факултет и Академија инжењерских наука Србије - АИНС Одељење биотехничких наука, уредник Ненад Кеча, Издавач: Универзитет у Београду - Шумарски факултет (Планета принт), 2014, 200 стр., Београд, ISSN: 0353-4537, COBISS.SR-ID: 213924620.

ГЛОБАЛИЗАЦИЈА, ГЛАД У СВЕТУ, НОВЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ И ЊИХОВ УТИЦАЈ НА ПРОИЗВОДЊУ ХРАНЕ, радови саопштени на научном скупу одржаном 26.01.2017. године, уредник Ратко Лазаревић, издавачи: Академија инжењерских наука Србије - АИНС Одељење биотехничких наука и Академска мисао, 2017, 91 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-678-4.

КАКО ОЖИВЕТИ И ОСНАЖИТИ НАШЕ СТОЧАРСТВО, радови са научног скупа одржаног 30.05.2018. године, уредник Ратко Лазаревић, издавачи: Академија инжењерских наука Србије – АИНС Одељење биотехничких наука и Академска мисао, 2018, 145 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-735-4.

БУДУЋНОСТ ПОЉОПРИВРЕДЕ И ШУМАРСТВА СРБИЈЕ, радови са научног скупа одржаног 29.05.2019. године, уредник Ратко Лазаревић, издавачи: Академија инжењерских наука Србије - АИНС Одељење биотехничких наука и Академска мисао, 2019, 139 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-775-0.

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ЗНАЧАЈ РАЗВОЈНИХ ИСТРАЖИВАЊА И ИНОВАЦИЈА У ФУНКЦИЈИ УНАПРЕЂЕЊА ПОЉО-ПРИВРЕДЕ И ШУМАРСТВА СРБИЈЕ, радови са научног скупа одржаног 04.11.2020. године, уредник Ратко Лазаревић, издавачи: Академија инжењерских наука Србије - АИНС Одељење биотехничких наука и Академска мисао, 2020, 150 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-854-2.

ОДРЖИВИ СИСТЕМИ ПРОИЗВОДЊЕ ХРАНЕ И ОЧУВАЊЕ БИОДИВЕРЗИТЕТА И ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ, радови са научног скупа одржаног 24.11.2021. године, уредник Ратко Лазаревић, издавачи: Академија инжењерских наука Србије - АИНС Одељење биотехничких наука и Академска мисао, 2021, 138 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-904-4.

ОДРЖИВО УПРАВЉАЊЕ НАЦИОНАЛНИМ ПАРКОВИМА И ГАЗДОВАЊЕ ШУМСКИМ ЕКОСИСТЕМИМА, Гласник Шумарског факултета, специјално издање поводом научног скупа одржаног 06-07.10.2022. године на Шумарском факултету у Београду, организатори скупа: Универзитет у Београду, Шумарски факултет и Академија инжењерских наука Србије - АИНС Одељење биотехничких наука, уредник: Дамјан Пантић, издавач: Универзитет у Београду - Шумарски факултет (Планета принт), 2023, 161 стр., Београд, ISSN: 0353-4537, COBISS.SR-ID: 27226370.

НОВЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ И ПРАКСЕ У ПОЉОПРИВРЕДИ И ШУМАРСТВУ, радови са научног скупа одржаног 24.11.2022. године, уредник Ратко Лазаревић, издавачи: Академија инжењерских наука Србије - АИНС Одељење биотехничких наука и Академска мисао, 2022, 191 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-947-1.

КАКО ОЖИВЕТИ И ОСНАЖИТИ БРДСКО-ПЛАНИНСКА ПОДРУЧЈА НАШЕ ЗЕМЉЕ, радови са научног скупа одржаног 21-23.09.2023. године, уредник Ратко Лазаревић, Издавачи: Академија инжењерских наука Србије - АИНС Одељење биотехничких наука и Академска мисао, 2023, 159 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-982-2.

Монографске публикације

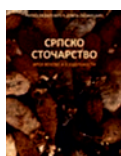
Ратко Лазаревић, Милорад Стошић, Ненад Ђорђевић: **СТОЧАРСТВО ОСЛОНАЦ ОДРЖИВОГ РАЗВОЈА БРДСКО-ПЛАНИНСКОГ ПОДРУЧЈА СРБИЈЕ**, издавач: Академска мисао, 2016, 286 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-654-8.

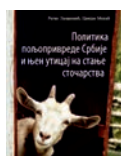
Ратко Лазаревић: **СТОЧАРСТВО СРБИЈЕ - НАША ПРОПУШТЕНА ШАНСА**, издавач: Академија инжењерских наука Србије - АИНС, (Визартист), 2016, 275 стр., Београд, ISBN: 978-86-87035-12-6.

Ратко Лазаревић, Ненад Ђорђевић: **ПОЉОПРИВРЕДА И СЕЛО СРБИЈЕ У АГРОЕКОЛОШКОМ РАЗВОЈУ**, издавачи: Академија инжењерских наука Србије - АИНС и Академска мисао, 2016, 265 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-600-5.

Ратко Лазаревић, Драги Лазаревић: **СРПСКО СТОЧАРСТВО КРОЗ ВЕКОВЕ И У БУДУЋНОСТИ**, Издавачи: Академија инжењерских наука Србије - АИНС и Академска мисао, 2016, 221 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-655-5.

Ратко Лазаревић, Цвијан Мекић: **ПОЛИТИКА ПОЉОПРИРЕДЕ СРБИЈЕ И ЊЕН УТИЦАЈ НА СТАЊЕ СТОЧАРСТВА**, издавачи: Академија инжењерских наука Србије - АИНС и Академска мисао, 2017, 142 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-701-1.

Ратко Лазаревић: **ГЛАДНА И ЖЕДНА ПЛАНЕТА У ВЕКУ ЗНАЊА И ЕКОНОМСКЕ МОЋИ**, издавачи: Академија инжењерских наука Србије - АИНС и Академска мисао, 2017, 172 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-699-9.

Ратко Лазаревић, Ненад Ђорђевић: **НАШЕ МОГУЋНОСТИ ПРОИЗВОДЊЕ ГОВЕЂЕГ МЕСА ЗА ИЗВОЗ**, издавачи: Академска мисао и Академија инжењерских наука Србије - АИНС, (Планета принт), 2018, 199 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-759-0.

Ратко Лазаревић, Ненад Ђорђевић: **СТОЧАРСТВО У АГРОЕКОЛОШКИМ УСЛОВИМА СРБИЈЕ**, издавачи: Академија инжењерских наука Србије - АИНС и Академска мисао, 2019, 274 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-814-6.

Ратко Лазаревић, Драган Терзић: **ОДРЖИВА ТРАДИЦИОНАЛНА ПОЉОПРИВРЕДА НА ПОРОДИЧНИМ ГАЗДИНСТВИМА БРДСКО-ПЛАНИНСКОГ ПОДРУЧЈА У СРБИЈИ**, издавачи: Академска мисао и Академија инжењерских наука Србије - АИНС, (Планета принт), 2019, 169 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-776-7.

Ратко Лазаревић, Драган Терзић: **ЕВРОПЕИЗАЦИЈА И БУДУЋНОСТ СТОЧАРСТВА СРБИЈЕ**, издавачи: Академска мисао и Академија инжењерских наука Србије - АИНС, (Планета принт), 2020, 205 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-839-9.

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

- Ратко Лазаревић: **ЗНАЧАЈ СТОЧАРСТВА У ОДРЖИВОЈ ПРОИЗВОДЊИ ХРАНЕ И ОЧУВАЊУ ПРИРОДНЕ СРЕДИНЕ**, издавачи: Академска мисао и Академија инжењерских наука Србије - АИНС, (Визартис), 2020, 252 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-841-2.
- Ратко Лазаревић: **СТАРЕ И НОВЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ И ЊИХОВ ЗНАЧАЈ ЗА ЉУДСКУ ПОПУЛАЦИЈУ**, издавачи: Академска мисао и Академија инжењерских наука Србије - АИНС, 2021, 217 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-888-7.
- Ратко Лазаревић: **НЕМА РАЗВОЈА НАШЕГ СТОЧАРСТВА И СЕЛА БЕЗ ЗАКОНСКЕ РЕГУЛАТИВЕ**, издавачи: Академска мисао и Академија инжењерских наука Србије - АИНС, 2022, 156 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-946-4.
- Ратко Лазаревић: **ПОЗНАВАЊЕ ОСНОВА РАЗВОЈА СТОЧАРСТВА СРБИЈЕ**, издавачи: Академска мисао и Академија инжењерских наука Србије - АИНС, 2022, 152 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-921-1.
- Ратко Лазаревић, Милорад Стошић: **БУДУЋНОСТ ОВЧАРСТВА У БРДСКО-ПЛАНИНСКОМ ПОДРУЧЈУ СРБИЈЕ У ФАРМСКОЈ ЕКОЛОШКОЈ ПРОИЗВОДЊИ**, издавачи: Академска мисао и Академија инжењерских наука Србије - АИНС, 2022, 251 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-919-8.
- Ратко Лазаревић, Чедомир Радовић: **ПОВЕЗАНА И УСАГЛАШЕНА БИЉНА И СТОЧАРСКА ПРОИЗВОДЊА: УСЛОВ ЗА ОПСТАНАК ПОРОДИЧНИХ ГАЗДИНСТАВА И СРПСКОГ СЕЛА**, издавач: Институт за сточарство, 2022, 235 стр., Београд, ISBN: 978-86-82431-79-4.
- Ратко Лазаревић: **КАКО САМ ПРОФЕСИОНАЛНО ИСКОРИСТИО РАД И ВРЕМЕ**, издавачи: Академија инжењерских наука Србије - АИНС и Академска мисао, 2023, 144 стр., Београд, ISBN: 978-86-7466-963-1.

МЕЋУОДЕЉЕНСКИ ОДБОР ЗА ХРАНУ

На основу одлуке Председништва АИНС од 2012. године, Одељење биотехничких наука АИНС је формирало Одбор (међуодељенски) за храну (МОХ). Након првих састанака, вођених дискусија и изнетих предлога, сматрало се да делатност МОХ треба да буде следећа:

- а) Одбор организује анализе и расправе по свим актуелним питањима од научних до стручних везаним за примарну производњу од различитих типова производње од конвенционалне до органске, прераду и потрошњу хране у Србији;
- б) Одбор се укључује у расправе око стратегија развоја пољопривреде, закона и законских подаката било да је то тражено или није од АИНС;
- в) Одбор указује на проблеме у области пољопривредне производње, прераде и потрошње хране и предлаже надлежним органима њихово решавање;
- г) Одбор остварује директну комуникацију са Универзитетима, појединим факултетима, значајним институтима из области пољопривреде и министарством пољопривреде;
- д) Одбор посебну пажњу посвећује континуираном образовању инжењера и раду стручних служби у пољопривреди, с обзиром на њихов значај у пољопривредној пракси;
- ђ) о свим својим налазима и закључцима Одбор обавештава јавност преко медија, а обавезно преко сајта АИНС.

Одбор је реализовао више активности од којих су најзначајније биле организације округлих столова у оквиру два симпозијума, једног одржаног у Србији и другог у Босни и Херцеговини.

Институт за ратарство и повртарство Пољопривредног факултета Универзитета у Београду је 2013. године организовао VI симпозијум под називом „Иновације у ратарској и повртарској производњи“. Суорганизатори симпозијума са међународним учешћем били су два наша најпознатија Института, Институт за кукуруз „Земун поље“ из Земун поља, Институт за ратарство и повртарство из Новог Сада и АИНС.

Симпозијум је одржан од 17 и 18. октобра 2013. год. на Пољопривредном факултету у Земуну. У оквиру симпозијума првог радног дана организован је округли сто као активност чланова АИНС, односно Одбора за храну под називом „Здравствено безбедна храна“. Презентовани су радови наших чланова академика Душана Ковачевића и Бранке Лазевић као уводничара за наведену тему, а затим и колегинице са Пољопривредног факултета професора Драгославе Радин микробиолога са врло актуелном темом о безбедној храни. Покренута су питања садашњег стања у конвенционалној

пољопривреди и њеном утицају на животну средину и неких нових могућности као праваца развоја у пољопривреди (органска пољопривреда и други мултифункционални оквири када је у питању примарна пољопривредна производња). После ових излагања се развила врло добра и интересантна дискусија о различитим негативним аспектима утицаја примарне производње на животну средину, коришћења ГМО, здравој органској храни и њеној производњи. Искуства Словеније, као чланице Европске уније, по овим питањима изнела је професорка Мартина Бавец.

Закључак је био да би све изнето на округлом столу било интересантно и широј научној јавности с обзиром на актуелност ове проблематике, као и да би изнете ставове требало да чује и неко из званичних структура власти ове државе. Озбиљност ових питања и значај за сваког становника Србије, имајући у виду безбедност конзумирања хране, разлози су што више треба консултовати науку и уважавати њено мишљење у овој области.

На V Међународном научном симпозијуму „Агросим 2014“, одржаном 23-26. октобра на Јахорини (Босна и Херцеговина) у хотелу „Бистрица“, АИНС је била суорганизатор. Учествовали су научници 52 државе из целог света са 427 научних радова. Последњег радног дана одржан је округли сто са темом „ГМО - Pro et contra“. После три реферата које су имали др Косана Констатинов и др Снежана Младеновић Дринић, из ОБН, и проф. др Василије Исајев, са Шумарског факултета из Београда, развила се врло добра, интересантна и свеобухватна дискусија о коришћењу ГМО у пољопривредној и шумарској производњи где смо имали прилике да чујемо и нека искуства из земаља код којих је дозвољено гајење ГМО. Закључак је био да је ова тема врло провокативна и интересантна не само научној, већ и широј стручној јавности с обзиром на њену актуелност. Озбиљност ових питања је разлог што више треба консултовати науку и уважавати њено мишљење по овом изузетно важном питању за сваког нашег човека, имајући у виду његову свакодневну изложеност великим ризицима када је храна у питању, односно њена безбедност за конзумирање.

Први чланови новоформираног Одбора за храну били су: Душан Ковачевић, председник, Витомир Видовић, Снежана Младеновић Дринић, Зоран Кесеровић, Стеван Маширевић, Владимир Томовић, Марија Бодражић и Виктор Недовић. Од 2018. године председник је била Снежана Младеновић Дринић све до укидања МОХ на Скупштини АИНС, са образложењем да се наведени циљеви замишљени за рад Одбора ионако одвијају у оквиру Биотехничког одељења.

ОРГАНИЗАЦИЈЕ ПАРТНЕРИ

У Статуту Академије инжењерских наука Србије од 16.03.2011. год. уведена је категорија „организација партнер“. Исте године Председништво је донело Правилник о сарадњи са организацијама партнерима и повело акцију придруживања тих организација. У прве две године постигнут је значајан успех јер је придружено 29 организација. До маја 2024. год. број организација које подржавају рад АИНС попео се скоро на 40, међу којима су бројни факултети, институти, компаније, јавна предузећа и други.

Према важећем Статуту АИНС, организације партнери имају следећа права:

- стална сарадња и расположивост чланова Академије за добијање савета и препорука по захтеву (планови развоја, пословни потези, повезивање са компанијама у земљи и иностранству);
- обавештавање о свим битним активностима Академије;
- учешће сарадника у раду Одбора и других *ad hoc* тела Академије;
- позивање на све скупове од интереса које организује Академија, укључујући и Скупштину;
- добијање одређеног броја штампаних публикација Академије;
- оглашавање у публикацијама и на сајту Академије;
- давање мишљења о стратешким опредељењима Академије.

Рад Одељења биотехничких наука директно је подржан од стране следећих организација партнера:

- Институт за кукуруз „Земун Поље“, споразум о сарадњи потписан 2012. године;
- Универзитет у Београду - Шумарски факултет, споразум о сарадњи потписан 2018. године;
- Универзитет у Новом Саду - Пољопривредни факултет, споразум о сарадњи потписан 2023. године;
- ЈП „Војводинашуме“, споразум о сарадњи потписан 2023. године;
- Институт за економику пољопривреде, Београд, споразум о сарадњи потписан 2023. године;
- Универзитет у Београду - Институт за мултидисциплинарна истраживања, споразум о сарадњи потписан 2024. године.

Сарадња између Одељења и организација партнера је веома успешна и одвија се кроз одржавање седница Одељења у просторијама организација партнера, суорганизацију научних скупова и заједничку реализацију различитих активности.

Задовољство нам је да истакнемо да је рад Одељења биотехничких наука задњих година све видљивији и препознатљивији, што за последицу има подршку нових

25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

организација партнера. Жеља нам је да их у наредном периоду буде још више како би сви заједно радили на унапређењу и промовисању пољопривредне и шумарске струке и науке.

INSTITUT ZA KUKURUZ
ZEMUN POLJE
Beograd - Zemun

**ИНСТИТУТ ЗА КУКУРУЗ „ЗЕМУН ПОЉЕ”,
организација партнер АИНС од 2012. године**

Од свог оснивања 1945. године, најпре као Савезни завод за оплемењивање и производњу биља, затим специјализован истраживачки институт под именом Институт за кукуруз „Земун Поље” (1961), до акредитације од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја као истраживачко-развојни институт у области биотехничких наука-пољопривреда (2009), Институт за кукуруз постоји и послује као водећа научно-истраживачка установа Републике Србије. Институт обједињује применена и развојна истраживања у биотехничким наукама, у циљу што веће примене и комерцијализације резултата истраживања у земљи и иностранству. У својој мисији он даје допринос, са једне стране развоју науке и ширењу научних знања академским институцијама, привредним субјектима и појединцима у земљи и иностранству, а са друге стране националној економији и промоцији Србије, извозом квалитетног домаћег производа и у том погледу послује по светским стандардима квалитета. Мисија Института је примена иновација и знања у пракси, која су у функцији стварања нових хибрида кукуруза и других производа, дајући допринос свеукупном развоју друштва. Своју мисију Институт остварује путем дугорочних циљева који се односе на правовремено укључивање у најсавременије токове оплемењивања и семенарства; стварање хибрида и сорти према захтевима тржишта; развој нових програма намењених тржишту; ефикасно управљање људским ресурсима; трансфер знања интерно и са пословним субјектима; обезбеђење квалитета производа; вођење пословне политике која обезбеђује стабилно пословање, као услов опстанка и развоја. Правац којим Институт иде у свом развоју и јачању пословања опредељен је визијом да буде водећи на тржишту семена кукуруза у региону, послујући друштвено одговорно.

У том смислу, схватајући веома озбиљно значај науке и струке за унапређење и развој шире друштвене заједнице, Институт за кукуруз „Земун Поље” је организација партнер АИНС.

**ШУМАРСКИ ФАКУЛТЕТ УНИВЕРЗИТЕТА
У БЕОГРАДУ, организација партнер
АИНС од 2018. године**

Шумарски факултет Универзитета у Београду представља најважнију високо-образовну и научноистраживачку установу у области шумарства у Србији, са традицијом дужом од 100 година. Давне 1920. год. одржано је прво предавање из области шумарства на Пољопривредно-шумарском факултету у Земуну. Факултет је током претходних деценија рада, развоја и еволутивних промена достигао садашњу организациону форму, коју карактеришу четири образовна сегмента: Одсека за шумарство и

заштиту природе, Одсека за технологије дрвета, Одсека за пејзажну архитектуру и хортикултуру и Одсека за еколошки инжењеринг у заштити земљишних и водних ресурса. Факултет управља Наставном базом „Гоч“ (3.731 *ha*), Наставном базом „Мајданпечка домена“ (2.758 *ha*) и Арборетумом на окућници Факултета (6,7 *ha*). Основна намена наставних база је реализација практичне наставе и научноистраживачких активности, са амбицијом да Наставна база „Гоч“ постане национални и регионални тренинг центар у области шумарства. Актуелни друштвени, економски и еколошки услови у Србији и региону генеришу потребу за инжењерима са врхунским теоријским, интердисциплинарним знањима и практичним компетенцијама из области шумарства, заштите животне средине, превенције природних катастрофа и ублажавања ефеката климатских промена, који ће бити креативни, иновативни и спремни да одговоре на нове цивилизацијске, еколошке и технолошке изазове. У том смислу, стално осавремењавање наставног процеса на свим нивоима студија, кадровско јачање кроз ангажман младих сарадника, успостављање квалитетне научноистраживачке инфраструктуре и сарадња са престижним институцијама у земљи и иностранству, као и развој концепта „целоживотног учења“, приоритетни су задаци у времену које долази. Студенти су укључени у све активности које се односе на процес рада и одлучивања у доменима квалитета наставе, осавремењавања студијских програма и побољшања ефикасности студирања.

Факултет је од оснивања пролазио кроз различите периоде и доживљавао значајне промене, увек безусловно повезан са судбином нашег народа и државе. И данас је спреман да кроз квалитетан високопрофесионални рад и солидарност пружи допринос у остваривању развоја наше земље и Универзитета у Београду.

ПОЉОПРИВРЕДНИ ФАКУЛТЕТ УНИВЕРЗИТЕТА У НОВОМ САДУ, организација партнер АИНС од 2023. године

Пољопривредни факултет Универзитета у Новом Саду основан је 1954. године. Значај Пољопривредног факултета огледа се у интензивној сарадњи с привредом, али и у континуираној едукацији, како стручњака у пољопривреди, тако и опште јавности.

Преношење научних сазнања у праксу има за циљ подизање нивоа и квалитета пољопривредне производње, животног стандарда и заштите животне средине у условима убрзаног развоја тржишне привреде. Свеобухватни план Факултета је образовање висококвалитетних стручњака, развој и ширење професионалних знања у области пољопривреде и других сродних научних дисциплина. Циљ Факултета је стратешка позиција у Републици Србији и окружењу у области образовања, науке, сарадње са привредом, као и интернационална препознатљивост. У саставу Факултета су и огледна поља укупне површине 100 *ha*.

Настава се одвија се у оквиру 34 акредитована студијска програма на три нивоа студија. Основне академске студије обухватају 13 студијских програма, мастер 14, а

докторске 3 студијска програма која су акредитована и на енглеском језику. Поред наведеног, програм Одржива пољопривреда, производња и технологија хране у Дунавском региону (DAFM) реализује се на енглеском језику у оквиру CASEE мреже. У оквиру мастер академских студија су и два студијска програма, као резултат TEMPUS пројекта. То су: Water Management - LOLAQUA и Master's Degree in Plant Medicine.

На Факултету је у току реализација 56 међународних пројекта, од чега пет из програма H2020. Од 2020 године, под покровитељством Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије реализује се један свеобухватни пројекат и 17 пројеката под покровитељством покрајинских секретаријата АПВ.

Пољопривредни факултет је и члан више међународних асоцијација: EUA, ICA, CASEE, VUA, AUF. Такође, у оквиру Универзитета у Новом Саду укључен је у CEEPUS, DAAD и Erasmus Plus KA1 програме мобилности.

Као резултат наведених активности, на престижној QS ранг-листи универзитета по областима, Универзитет у Новом Саду се у последње три године налази између 200. и 300. места у области пољопривреде и шумарства. Такође, на Шангајској листи, у области ветеринарске медицине, Универзитет у Новом Саду се налази у првих 300.

ЈП „VOJVODINAŠUME”

ЈП „ВОЈВОДИНАШУМЕ”, организација партнер АИНС од 2023. године

ЈП „Војводинашуме”, основано 08. маја 2002. године, највећи је корисник шума и шумског земљишта у АП Војводини. Газдује са 129.951 *ha* шума и шумског земљишта, при чему обрасла површина износи 101.715 *ha*. Шуме којима газдује ЈП „Војводинашуме” су у највећој мери неравномерно распоређене на територији АП Војводине и углавном су концентрисане у приобаљу великих равничарских река Дунава, Саве, Тисе и Тамиша, као и на подручјима Делиблатске пешчаре, Суботичко-хоргошке пешчаре и Вршачких планина. Укупна дрвна запремина износи 23.596.210 *m*³, а текући (годишњи) запремински прираст 715.118 *m*³. Дозвољена годишња сечива запремина (годишњи етат), према важећим Основама газдовања шумама, износи 698.677 *m*³. Поред тога, предузеће пружа стручну и саветодавну подршку сопственицима шума - физичким лицима. Шуме сопственика покривају површину од 5.373 *ha*. За непосредно газдовање шумама и шумским земљиштем у оквиру предузећа задужена су четири шумска газдинства (ШГ Сремска Митровица, ШГ Нови Сад, ШГ Панчево и ШГ Сомбор). Свако од њих надлежно је за газдовање шумама у државној својини и обављање стручно - техничких послова у шумама сопственика у оквиру шумског подручја на коме се шуме и шумско земљиште налазе. Поред ШГ, у оквиру ЈП „Војводинашуме” постоји и огранак специјализован за послове ловства - „Војводинашуме - Ловотурс”, као и туристичка агенција „Војводинашуме - Турист”, која је настала из потребе за одрживим развојем туризма специфичних интересовања, утемељеном на потенцијалима природних ресурса којима газдује и управља предузеће. Све шуме којима газдује ЈП „Војводинашуме” су сертифициране. ЈП „Војводинашуме” је 2006. год. започело процес

сертификације државних шума које су му поверене на газдовање, а 2008. год. је добило FSC сертификата (SGS-FM/COC-005064) за одрживо газдовање шумама по индивидуалном моделу газдовања шумама, једином таквом у ширем окружењу, од стране SGS Qualifor-a, који недвосмислено потврђује да се газдовање и коришћење шума врши у складу са строгим међународним стандардима. Стицањем FSC сертификата предузеће је било у могућности да понуди пуни асортиман шумских дрвних производа из сертифицираних шума, уз истовремено обезбеђивање бројних корисних функција шума из заштитног, еколошког и социјалног домена.

ИНСТИТУТ ЗА
ЕКОНОМИКУ ПОЉОПРИВРЕДЕ
БЕОГРАД

INSTITUTE OF
AGRICULTURAL ECONOMICS
BELGRADE

ИНСТИТУТ ЗА ЕКОНОМИКУ ПОЉОПРИВРЕДЕ, организација партнер АИНС од 2023. године

Институт за економику пољопривреде (ИЕП), основан је одлуком Владе ФНРЈ 1949. године. Као једна од најстаријих и најугледнијих научноистраживачких организација у области развоја пољопривреде, ИЕП је континуирано пратио економске проблеме аграра, анализирајући их и дајући предлоге за успешан развој овог важног сектора националне економије. ИЕП је у протеклих 75 година научноистраживачког рада, у више области истраживања на макро и микро економском нивоу, реализовао преко 700 пројеката.

Највећи део активности ИЕП у првим годинама постојања односио се на послове реализоване за потребе Савета за пољопривреду, а потом је успостављао пословну сарадњу са задругама и комбинатима и отпочео интензиван теренски и научноистраживачки рад. Значај регионалних истраживања уочен је у ИЕП током 50-их година 20. века. Из њих су произашле бројне студије, планови и програми развоја региона и локалних заједница. Током 70-их година 20. века ИЕП се ангажује на примењеним истраживањима, посебно на истраживањима реализованим у сарадњи са Међународном банком за обнову и развој (IBRD). Тренутно, активности ИЕП су усмерене у три правца: унапређење научноистраживачког рада, трансфер науке ка пољопривредним субјектима и локалним заједницама и развој научног кадра способног да реализује постављене задатке.

ИЕП континуирано учествује у реализацији пројеката Министарства науке, технолошког развоја и иновација, као и пројеката прилагођавања аграрног сектора које Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде спроводи у процесу прикључења Србије Европској унији. Истраживачи ИЕП били су ангажовани у изради Националног програма за препород села Србије, Стратегије развоја пољопривреде града Београда до 2015. године, Стратегије развоја пољопривреде и руралног развоја града Новог Сада за период од 2018-2022. године, као и бројних других стратешких докумената у Србији, Босни и Херцеговини и Црној Гори.

Главни допринос друштву огледа се кроз учешће ИЕП у раду Академијског одбора за село САНУ, Националног тима за препород села Србије и Одељења биотехничких наука АИНС. У међународним оквирима, ИЕП учествује у реализацији пројеката, организацији научних скупова и у другим облицима пословно-техничке сарадње.

**ИНСТИТУТ ЗА МУЛТИДИСЦИПЛИНАРНА
ИСТРАЖИВАЊА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ,
организација партнер АИНС од 2024. године**

Институт за мултидисциплинарна истраживања је научни институт акредитован у областима природно-математичких и техничко-технолошких наука.

Визија Института је да постане препознатљив регионални центар изврсности у области наука о животној средини и зелених технологија са значајним позитивним друштвено-економским утицајем на животну средину у Србији, региону и Европи, примењујући високо-квалитетну науку, праћену трансфером знања и технологија. Мисија Института је достизање изузетних научних резултата у научним гранама биологије, хемије, физике, науке о материјалима и пољопривреди.

Од оснивања Института 1974. год. и уписа у регистар научних организација РС, институт је препознатљив у домаћој и међународној научној, али и широј стручној заједници решавајући глобалне изазове кроз синергију фундаменталних наука. Предвођен пионирском визијом својих оснивача, ИМСИ демонстрира концепт научне мултидисциплинарности и представља заједницу где истраживачи из области биологије, хемије и физике сарађују више од 50 година. Данас је мултидисциплинарност научни стандард, а у ИМСИ-ју више од 130 запослених истражује у области основних наука са посебним фокусом на пољопривреду, развој нових материјала, нанофазних система, биомедицину, заштиту животне средине, екофизиологију биљака, риба и акватичних екосистема, гљива и биодиверзитета. По својим научним резултатима, Институт се налази међу првих пет најуспешнијих научних института у Републици Србији из области природно-математичких наука.

На Институту постоје четири одсека: Одсек за науку о материјалима, Одсек за науку о живим системима, Одсек за биологију и заштиту копнених вода и Одсек за биљне, земљишне и нано системе. У својој структури Институт има и један центар изврсности - Центар за зелене технологије. Примарна делатност Института је научноистраживачки рад у природно-математичким и техничко-технолошким научним областима, у следећим гранама науке: биологија, физика, хемија, математика, електротехника и информационе технологије (ИТ), наука о материјалима, нанонауке, пољопривреда и животна средина.

СПИСАК ЧЛАНОВА (СТАЊЕ МАЈ 2024. ГОД.)

Редовни чланови

Име и презиме	Година рођења	Институција	Звање	Област
Бранка Лазић	1937.	Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет	Професор емиритус	Повртарство
Виктор Недовић	1964.	Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет	Редовни професор	Прехрамбено-технолошко инжењерство
Витомир Видовић	1947.	Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет	Редовни професор у пензији	Оплећењавање животиња, генетика
Драган Шкорић	1937.	Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет	Професор емиритус	Оплећењавање биљака, семенарство
Душан Ковачевић	1954.	Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет	Редовни професор у пензији	Ратарство, биљна производња и агротехника
Золтан Заварго	1951.	Универзитет у Новом Саду - Технолошки факултет	Редовни професор у пензији	Енергетика
Зоран Кесеровић	1959.	Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет	Редовни професор у пензији	Воћарство
Косана Константинов	1940.	Институт за кукуруз „Земун Поље“	Научни саветник у пензији	Биотехнологија, генетичко инжењерство
Милена Симић	1970.	Институт за кукуруз „Земун Поље“	Научни саветник	Агроекологија и агротехника
Милорад Стошић	1938.	Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет	Редовни професор у пензији	Ливадарство са пашњарством
Мирјана Шијачић-Николић	1968.	Универзитет у Београду, Шумарски факултет	Редовни професор	Генетика, оплећењавање биљака, конзервација шумских генетичких ресурса
Ратко Лазаревић	1941.	Институт за сточарство Београд	Научни саветник у пензији	Генетика и селекција животиња, исхрана и одгајивање животиња
Ратко Николић	1943.	Универзитет у Новом Саду - Пољопривредни факултет	Редовни професор у пензији	Механизација у пољопривреди

**25 ГОДИНА РАДА ОДЕЉЕЊА БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА
АКАДЕМИЈЕ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ**

Име и презиме	Година рођења	Институција	Звање	Област
Снежана Младеновић Дринић	1961.	Институту за кукуруз „Земун Поље”	Научни саветник	Генетика, оплемењивање биљака
Србислав Денчић	1953.	Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет	Редовни професор у пензији	Генетика, оплемењивање биљака

Дописни чланови

Име и презиме	Година рођења	Институција	Звање	Област
Весна Драгичевић	1970.	Институт за кукуруз „Земун Поље”	Научни саветник	Минерална исхрана биљака, агрохемија и биофортификација
Дамјан Пантић	1963.	Универзитет у Београду, Шумарски факултет	Редовни професор	Планирање газдовања шумама
Жарко Илин	1959.	Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет	Редовни професор	Повртарство
Зорица Васиљевић	1955.	Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет	Редовни професор у пензији	Агроекономија
Лазар Савин	1969.	Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет	Редовни професор	Механизација у пољопривреди
Милан Божовић	1955.	Институт за сточарство Београд	Научни саветник у пензији	Заштита животне средине
Михаило Николић	1954.	Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет	Редовни професор у пензији	Помологија и оплемењивање воћака
Ненад Ђорђевић	1963.	Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет	Редовни професор	Исхрана, физиологија и анатомија домаћих и гајених животиња
Ново Пржуљ	1956.	Универзитет у Бањој Луци, Пољопривредни факултет	Редовни професор	Генетика, оплемењивање биљака, семенарство
Ратко Ристић	1961.	Универзитет у Београду, Шумарски факултет	Редовни професор	Еколошки инжењеринг, заштита од ерозије, конзервација земљишта и вода

Инострани чланови

Име и презиме	Година рођења	Институција	Звање	Област
Милан Ристић	1939.	Савезни центар за науку о меду у Кулмбаху, Немачка	Научни саветник	Сточарство
Петар Распор	1954.	Универзитет у Љубљани, Биотехнички факултет	Професор емеритус	Биотехнологија, индустријска микробиологија, безбедност хране

